KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА"

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n ja KASSR:n TpKK:n lehti 17:s vuosikerta ★ Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 202 V. 1937 — Kuusipäivän 2:n päivä — Tiistaina syyskuun 14 p:nä

Seurattava alotetta

Syyskuun 12 päivänä "Punaisessa Karjalassa" julkaistiin Lososinan ja Vilkan metsänhakkaajien vetoomus kaikille metsänhakkaajille, ajajille, traktoristeille, autonkuljettajille ja Karjalan metsäteollisuuden kaikille työntekijöille.

Lososinan ja Vilkan metsänhakkaajat, traktoristit ja autonkuljettajat, kutsuvat tasavaltamme kaikkia metsätyöläisiä ja metsäteollisuudessa työskenteleviä työntekijöitä laajasti kehittämään sosialistista kilpailua ja stahanovilaista liikettä metsätöissä niin, että tasavaltamme metsätalousjärjestöt voisivat Lokakuun revolutsion XX-vuotisjuhlan vastaanottaa työnrintamalla saaduin suurin voitoin, ja että mitä nopeammin tulisi likvidoiduksi kansan vihollisten, porvarillisten natsionalistien, trotskilais-buharinilaisten petturien ja tuholaisten aikaansaama metsätöissä oleva häpeällinen jälellejääneisyys.

Me olemme varmoja siitä, että Lososinan ja Vilkan metsänhakkaajien vetoomus saa lämpimän vastaanoton Karjalan metsäteollisuudessa työskentelevien työläisten taholta ja se nostattaa sosialistisen kilpailun ja stahanovilaisen liikkeen kehittymisen uuden aallon kaikilla metsätyömailla tasavallassamme.

Sosialistisen kilpailun kehittämistä ja järjestämistä metsätyömailla ei ole jätettävä itsevirtauksen varaan. Sosialistisen kilpailun kehittäminen ja stahanovilaisen liikkeen saattaminen joukkoliikkeeksi kaikissa metsätyöyksiköissä vaatii ennenkaikkea sitä, että ammattiliitot, puoluejärjestöt ja taloustyöntekijät asettuvat tämän liikkeen johtoon. Niiden ensikädessä on järjestettävä tätä liikettä ja systemaattisesti ohjattava sitä.

Metsäteollisuuden taloustyöntekijäin, ammattiliittoelimien ja puoluejärjestöjen on astuttava sosialistisen kilpailun ja stahanovilaisen liikkeen johtoon. Niiden on bolshevistisesti työskenneltävä sosialistisen kilpailun ja stahanovilaisen liikkeen laajentamiseksi. Tuholaisuuden jälkien mitä nopeimmin likvidoimiseksi, kaikille metsätyöläisille, hakkaajille, ajajille jne. on luotava sellaiset olot, että ne voivat antaa korkeita työntuloksia. Tasavallassamme on kaikki mahdollisuudet, ei vain metsätyöplaanien täyttämiseen, vaan myös niiden ylittämiseen.

Metsissämme on paljon mekanismeja, autoja, traktoreita, derrikoita jne. Tasavaltamme metsissä työskentelee satoja stahanovilaisia, työnsä alan mestareita. Tasavallallamme on olemassa kaikki mahdollisuudet tuotantoplaanien täyttämiseen. Karjala voi antaa vuosittain paljon metsää. Tuotannon komentajien, ammattiliittojen ja puoluejärjestöjen on vain bolshevistisesti työskenneltävä metsätyöpunktien kuntoon saattamiseksi. Jokaisesta metsätyöpunktista on tehtävä sellainen linnake, että niihin halkaisevat päänsä kaikenkarvaiset kansan viholliset — porvarilliset natsionalistit, spionit, tuholaiset ja muut roistot.

Käyttäen hyväkseen johtohenkilöiden huolettomuutta tuholaiset pitkän aikaa komentelivat metsätyöjärjestöissä. Kansan viholliset tuhosivat meidän ensiluokkaisia metsätyömekanismejamme, desorganisoivat punktien tuotannon ja hajoittivat stahanovilaista liikettä. Sanalla sanoen, he tekivät kaikkensa metsätöiden epäonnistumiseksi.

Spioneille, diversanteille ja kaikenkarvaisille kansan vihollisille on annettu isku. Tämä ei kuitenkaan merkitse sitä, että vihollinen olisi kokonaan murskattu. Ei, ei läheskään. Meidän metsätyöjärjestöissämme on vielä paljon vieraita ja vihollisaineksia ja nämä ainekset meidän on kyettävä paljastamaan ja murskaamaan.

Pääasia on nyt siinä, että kaikissa metsätyöjärjestöissä on kyettävä juuriaan myöten paljastamaan tuholaisuus, sillä tuholaisten paljastaminen ja tuholaisuuden jälkien likvidoiminen on välttämätön ehto sosialistisen kilpailun ja stahanovilaisen liikkeen voimakkaalle kehittymiselle.

Vihollisten paljastaminen loppuun saakka ja tuholaisuuden jälkien likvidoiminen, siinä tämän hetken tärkein tehtävä metsätyöjärjestöissä.

Päivääkään hukkaamatta, tuotannon komentajain, ammattiliittojen ja puoluejärjestöjen on alettava työskennellä Lososinan ja Vilkan metsätyöläisten vetoomuksen saattamiseksi joukkoihin. Jokaiselle metsätyöläiselle on tehtävä tunnetuksi tämä vetoomus. On astuttava sosialistisen kilpailun ja stahanovilaisen liikkeen johtoon. Kaikilla metsätyömailla on järjestettävä parhaimpien metsätyöstahanovilaisten työkokemuksien siirto jälellejääneille työläisille, huolehdittava metsätyöläisten työpaikkojen mallikelpoisesta järjestämisestä ja heidän varustamisestaan kunnollisilla työvälineillä.

Lososinan ja Vilkan metsätyöläisten mainiota alotetta on seurattava kaikkien metsätyöjärjestöjen Karjalassa.

Sosialistinen rakennustyömme vaatii paljon puutavaraa. Karjalan metsäteollisuuden on tämä vaatimus kohdaltansa tyydytettävä!

Englannin lehdistön lausuntoja tov. Litvinovin puheen johdosta

Lontoo, 11 syysk. ("Pravdan" omalta kirjeenvaihtajalta). Tov. Litvinovin puheen Nyonin konferenssissa englantilaiset lehdet ovat julkaisseet hyvin yksityiskohtaisesti ja sitäpaitsi kaikkien lehtien kirjeenvaihtajat korostavat puheen päättävää sävyä ja tov. Litvinovin täysin selvää viittausta niihin valtioihin, jotka ovat vastuussa merirosvotekojen järjestämisestä ja suorittamisesta rauhallisia kauppalaivoja vastaan.

"Times"in kirjeenvaihtaja osoittaa tiedonannossaan, että "Litvinovin puhe oli päättävä; hän selvästi osoitti ne maat, jotka oli avoimesti nimitetty sovettilehdistössä, tehden huomatun paussin sanojen: "jokin" ja "jokin maa" edessä. Kirjeenvaihtaja esittää tov. Litvinovin sanat siitä, että sen valtion nimi, joka on vastuussa merirosvouden järjestämisestä, on jokaisen huulilla.

"Daily Expressin" kirjeenvaihtaja huomauttaa: "Jokaiselle oli selvä, että Litvinov piti silmällä Italiaa".

Englantilaisten lehtien kirjeenvaihtajat korostavat, että tov. Litvinov vaati Espanjan hallituksen kutsumista konferenssiin. Lehdet lihavilla kirjaimilla eroittavat tov. Litvinovin lausunnon siitä, että sovettihallitus ei salli kenenkään tuhota sen valtiollista omaisuutta.

Sovettiliitto antoi ymmärtää, — osoittaa lehdistö, — että se ei lainkaan aijo sallia sitä, että merirosvokysymyksen kansainvälinen — poliittinen puoli tulisi hämätyksi, ja Nyonissa kokoontuneen konferenssin kohtalo tulisi alistetuksi ainoastaan "teknillisten yksityiskohtien" harkitsemiselle.

"News Cronicle" lausuu, että Britannian suunnitelma "on ilmeisesti epätäydellinen". Jos patrullit tulevat kuitenkin asetetuksi riittävän voimakkaat, "ne voivat tulla pidättäväksi momentiksi merirosvoille".

Edelleen lehti kirjoittaa:

"Itse suunnitelmassa on hyvin epäselviä kohtia, jotka herättävät oikeutettua epäilystä; mutta sellainenkin suunnitelma on pikaisesti vahvistettava ja toteutettava käytännössä rehellisesti ja rohkeasti ilman mitään lieventäviä ehtoja. Europan historia elää nykyään kriitillistä hetkeä. Päätettyään, lopultakin, johonkin ryhtyvänsä, demokraattisten maiden ei ole osoitettava horjuvaisuutta".

I. JERMASHOV.

Sopimus Nyonissa

Geneve, 11 syysk. (TASS). Tänään kello 16 alkoi konferenssin toinen istunto.

Viime minuutilla Nyonista saatujen tietojen mukaan, on päästy yksimielisyyteen seuraavien pykälien perusteella:

1. Kukin valtio suojelee laivaliikennettä omien aluevesiensä rajoissa.

2. Englanti ja Ranska ottavat itselleen kauppateiden suojelemisen koko Välimerellä.

3. Jokainen vedenalainen vene, joka Lontoossa allekirjoitetun vedenalaisen sodan humanisuutta koskevan pöytäkirjan sääntöjen rikkomukseksi hyökkää sellaisen valtion omistamaa kauppalaivaa vastaan, joka ei osallistu sotaan Espanjassa, kuuluu tuhottavaksi.

4. Erikoisesti huomautetaan, että tämä sopimus ei merkitse sotivan puolen oikeuden tunnustamista Espanjan hallitukselle tai kenraali Francolle.

Sovettiliiton edustajisto ilmoitti, että se hyväksyy sopimuksen sillä varauksella, että sopimus on tuleva hyväksytyksi sovettihallituksen taholta, sikäli kun se ei vastaa Nyonin konferenssiin kutsumisehtoja.

Sopimus aijotaan allekirjoittaa syyskuun 14 päivänä.

Tov. Litvinov Cenevessä

Geneve, 11 syysk. (TASS). Eilen sovettidelegatsion päämies tov. M. M. Litvinov otti vastaan Ranskan ulkoministerin Delbosin. Tänä aamuna hän otti vastaan Kiinan ensimmäisen delegaatin Wellington Kun (Parisissa olevan Kiinan lähettilään) ja Espanjan tasavallan ministerineuvoston puheenjohtajan Negrinin.

Tänään tov. Litvinov oli läsnä aamiaisella, jonka Ranskan edustajisto järjesti kaikille Nyonin konferenssin osanottajille.

Puna-armeijalaislaulujen ja tanssien punalippuisen ansamblen menestys Parisissa

Paris, (TASS). Puna-armeijalaislaulujen ja tanssien punalippuisen ansamblen ensimmäinen konsertti oli Parisissa syyskuun 9 päivänä pääkaupungin yhdessä parhaimmista ja tilavimmista konserttisaleista. Konsertilla oli erinomainen menestys. Salin täyttänyt suurilukuinen kuulijakunta sanoinkuvaamattomalla ihastuksella otti vastaan ansamblen esittämät ohjelmanumerot.

Konsertti alkoi "Marseljeesilla", jonka ansamble esitti ranskan kielellä. Myrskyisiin suosionosoituksiin hukkuivat loppuakordit. Nyt virtaavat "Internatsionalen" mahtavat, suuremmoiset säveleet. Uudelleen innostuksen uusi purkaus. "Marseljeesia" ja "Internatsionalea" yleisö kuuntelee seisoen.

Aivankuin lumottuna seuraa kuulijakunta lauluja "Kautta laaksojen ja vuorten", "Pelto peltoseni", "Laulu Stalinista", "Laulu Voroshilovista" "Hevot, pojat, riisukaa"...

Suurella innostuksella otti vastaan kuulijakunta puna-armeijalaistanssit.

Kuulijakunnan keskuudessa oli Ranskan hallituksen jäseniä, diplomaattisen korpuksen huomattavia edustajia ja Ranskan lehdistön ja yhteiskunnallisuuden lukuisia edustajistoja.

Kroniikkaa

SSSR:n TpKK vahvisti tov. A. P. Jegorovin kulkulaitosasiain kansankomissarin sijaiseksi poliittisen työn alalle.

* * *

SSSR:n Sovnarkom päätti vapauttaa akateemikko A. M. Terpigorevin SSSR:n Sovnarkomin yhteydessä olevan Korkeakouluasiain Yleisliittolaisen komitean puheenjohtajan sijaisen tehtävistä ja eroittaa S. B. Volynskin SSSR:n Sovnarkomin yhteydessä olevan Korkeakouluasiain Yleisliittolaisen komitean puheenjohtajan sijaisen tehtävistä.

SSSR:n Sovnarkomin yhteydessä olevan Korkeakouluasiain Yleisliittolaisen komitean puheenjohtajan sijaisiksi SSSR:n Sovnarkom vahvisti tov. A. F. Suhanovin ja professori I. A. Tischenkon. (TASS).

Hillittävä fasistiset merirosvot

Välimeren maiden konferenssi Nyonissa

Geneve, 10 syysk. (TASS). Tänään alkoi Nyonissa Välimeren maiden konferenssi, jonka tehtävänä on käsitellä kysymys laivaliikenteen turvallisuudesta ja taistelusta merirosvoutta vastaan Välimerellä. Konferenssiin osallistuvat Englannin, Ranskan, SSSR:n, Turkin, Kreikan, Rumanian, Egyptin, Bulgarian ja Jugoslavian edustajat.

Englannin ulkoministerin Edenin ehdoituksesta, konferenssin puheenjohtajaksi valittiin Ranskan ulkoministeri Delbos sellaisen valtion edustajana, jonka alotteesta tämä konferenssi on kutsuttu.

Ensimmäisessä istunnossa pitivät puheita Ranskan ulkoministeri Delbos, SSSR:n ulkoasiain kansankomissari tov. Litvinov ja Englannin ulkoministeri Eden.

Konferenssin ensimmäisestä istunnosta julkaistussa selostuksessa osoitetaan, että konferenssi käsitteli ehdoitukset, joiden tarkoituksena on tehdä loppu vedenalaisten veneiden merirosvouksesta Välimerellä. Käsiteltiin myöskin kysymys eri valtioiden sotamerivoimien yhteistoiminnan mahdollisuudesta laivaliikenteen turvaamiseksi Välimerellä.

Tov. LITVINOVIN puhe Välimeren maiden konferenssissa Nyonissa

Geneve, 11 syysk. (TASS). Eilen Välimeren maiden konferenssin ensimmäisessä istunnossa SSSR:n ulkoasiain kansankomissari tov. Litvinov esiintyi seuraavalla puheella:

"Sovettihallituksen vastauksesta Englannin ja Ranskan kutsuun selvästi näkyy, missä määrin se on katsonut tämän konferenssin koollekutsumisen ajan- ja tarkoituksenmukaiseksi. Sellainen häpeällinen ilmiö, kuin rosvous avoimella merellä, jonka järjestäjänä on ei jo aikoja menneiden vuosisatojen esimerkin mukaan yksityiset rikolliset henkilöt ja bandit tai kapinalliset, vaan kuten ovat kaikki perustelut vakuuttaa, Europan valtion hallitus ei ole voinut olla kiinnittämättä kansainvälistä huomiota ja tulla heti kansainvälisen keskustelun kohteeksi joko erikoisesti sitä varten koollekutsutussa konferenssissa taikka jo toimivassa kansainvälisessä järjestössä.

Sovettihallitus tervehtii tätä konferenssia ei ainoastaan sen vuoksi, että sen omat kauppalaivat ovat jo joutuneet tämän vertaansa vailla olevan merirosvouksen uhriksi, eikä sen vuoksi, että Sovettiliittoa ympäröivät välittömästi Välimereen liittyvät vesistöt, jotka sitovat niin Sovettiliiton satamat ulkomaailmaan, kuin myöskin Sovettiliiton satamat toisiinsa, vaan myöskin sen vuoksi, että Sovettiliitto maailman suurimpana valtiona, tuntien omat oikeutensa ja velvollisuutensa, on intreseerattu kansainvälisen järjestyksen ja rauhan säilymisestä sekä taistelusta kaikenlaista agressiota ja kansainvälistä mielivaltaa vastaan. Esiintyen kollektiivisen turvallisuuden aatteen johdonmukaisena puolustajana, sovettihallitus ei voinut olla vastaamatta kutsuun, jonka tarkoituksena on rauhalliselle laivaliikenteelle turvallisuuden kollektiivinen järjestäminen vesiteillä ja varsinkin sellaisella tärkeällä valtameritiellä, kuin Välimerellä.

Minä olen vakuutettu, että samalla tavalla suhtautuvat tähän konferenssiin muutkin tässä konferenssissa edustetut maat, joiden kauppalaivasto on jo joutunut, tai uhkaa joutua Välimerellä ilmaantuneiden merirosvojen hyökkäyksen uhriksi. Puolustaen ja lujittaen kansainvälistä järjestystä niillä keinoilla, jotka voivat tulla tässä hyväksytyksi, konferenssin osanottajat puolustavat myöskin heidän yhteisiä intressejään.

Kieltäytyä osallistumasta tällaiseen konferenssiin voivat ainoastaan sellaiset valtiot, jotka, omaten kauppalaivaston ja käyttäen Välimerta, katsovat itsensä koskemattomiksi merirosvoudesta, joko sen vuoksi, että he itse sitä järjestävät ja pitävät sitä kansallisen politiikkansa aseena, taikka ovat itse läheisessä yhteydessä merirosvojen kanssa ja omaavat mahdollisuuden päästä yhteisymmärrykseen niiden kanssa. Ainoastaan tällaiset valtiot voivat olla intreseerattuja konferenssin torpeedoimisesta ja saboteeraamisesta kieltäytymisellä siihen osallistumisesta taikka muilla keinoilla.

Minä sallin lausua säälittelyni yhden, ehdottomasti Välimeren valtion konferenssista poissaolon johdosta, valtion, jonka hallituksen ovat tunnustaneet kaikki tässä edustetut valtiot ja joka on eniten kärsinyt merirosvouksesta ja jota vastaan tämä merirosvous on ennenkaikkea kohdistettu, — nimittäin Espanjan tasavallan poissaolemisen johdosta. Minä luulen, ettei ole vielä myöhäistä tämän epäkohdan korjaaminen. Tästä voi vain voittaa merkityksessään konferenssin koollekutsumisen initsiatiivi ja itse konferenssin auktoriteetti.

Merirosvouksen tosiasioita ei voida kieltää. Välimeren kuohut nielevät yhden kauppalaivan toisensa jälkeen. Tuhoutuu suunnattomia rikkauksia, tuhoutuvat ihmishenget. On tarkoin todettu näissä tapauksissa sellaisten vedenalaisten veneiden teot, jotka ovat maalanneet piiloon nimensä, piilottaneet kansallisen lippunsa ja maskeeranneet miehistönsä. Näinollen, me olemme tekemisissä tyypillisen valtiollisen merirosvouksen kanssa. Kaikille on selvä tämän merirosvouksen päämäärä ja mikä valtio tätä päämäärää ajaa takaa, sen nimi on kaikkien huulilla, joskaan sitä ei täällä tulla lausumaan. Mutta sen nimen lausumisoikeutta ei voida kieltää niiltä valtioilta, jotka ovat välittömästi kärsineet taikka tulevat kärsimään merirosvouksesta.

On tosin, sellaisia leikinlaskijoita, jotka ovat niin alhaista mielipidettä kuulijoittensa ja lukijoittensa intellektuaalisesta tasosta, että vakuuttavat, että kauppalaivoja kallisarvoisine lastineen, ja toisinaan miehistöineen, lasketaan pohjaan niiden valtioiden tarumaisilla vedenalaisilla veneillä, joille nämä kauppalaivat kuuluvat, yksinomaan sen mielihyvän vuoksi, jotta saisivat esiintyä valituksilla jotakin vastaan. Suuri venäläinen kirjailija Gogolj kuolemattomassa komediassaan "Revisori" herättää homeerisen naurun kertomuksellaan siitä, kuinka vastaukseksi yhden aliupseerin lesken valitukseen revisorille, että paikallinen poliisimestari on hänet piiskannut, poliisimestari puolusteli itseään sillä, että leski on itse piiskannut itsensä, saadakseen tehdä valituksen häntä vastaan. Gogolj, joka 100 vuotta sitten kirjoitti satiirin silloisen pimeän Venäjän tavoista sivistymättömine ja lahjottavine virkamiehineen, tuskin lienee voinut ajatella, että hänen naurua herättävä poliisimestarinsa nousee kuolleista 100 vuoden kuluttua Länsi-Europassa. Mainitsemani leikinlaskijat muutoin ovat ei ainoastaan naurettavia Gogolin esittämän persoonan matkimisessa, vaan ovat sitäkin epäjohdonmukaisempia, koska vakuuttavat, että ne samat valtiot, jotka upottavat omia laivojaan siksi, että saisivat tehdä valituksen kansainväliseen foorumiin ja saada aikaan jonkinlaisen kansainvälisen otteen, itse yrittävät torpeedoida tätä foorumia ja sitä otetta. Voitaisiin ainoastaan nauraa näille leikinlaskijoille jos sitä ei estäisi muodostuneen tilanteen vakavuus.

Kun me puhumme merirosvouksesta, niin meidän on otettava huomioon ei ainoastaan vedenalaisten veneiden toiminta Välimerellä. Merirosvouskäsitteellä on ymmärrettävä myöskin muiden sota-aluksien ja lentokoneiden tekoja, jotka ovat pidättäneet ja upottaneet Välimerellä sekä myöskin Atlannilla useita kymmeniä kauppalaivoja. Kysymys on asetettava laivaliikennevapauden turvaamisesta kaikilla merillä.

Minä jo mainitsin, että merirosvouksesta Välimerellä on viime aikana tuhoutunut kaksi sovettilaivaa lastineen ja on ollut ihmisuhreja. Nämä laivat ovat sovettivaltion omaisuutta, kuuluvat sen työläisille ja talonpojille. Sovettihallitus ei voi sallia kenenkään tuhota sen valtiollista omaisuutta. Sen on ryhdyttävä omiin toimenpiteisiinsä.

Se ei voi jäädä toimettomaksi luottaen siihen, että sen laillisia oikeuksia, mahdollisesti, tulevat puolustamaan toiset valtiot tai kansainvälinen järjestö. Kansainvälisten järjestöjen ja kansainvälisten konferenssien viime vuosien historia ei anna aihetta kovinkaan suureen optimismiin siinä suhteessa. Tämän ohessa sovettihallitus on kuitenkin valmis osallistumaan myöskin kollektiivisiin toimenpiteisiin sellaisten valtioitten yhteisten intressien puolustamiseksi, jotka eivät voi olla vakuutettuja merirosvoudesta. Tässä mielessä sovettihallitus on ottanut vastaan kutsun Nyonin konferenssiin, ja se ei ainoastaan toivo sille kaikkea menestystä, vaan on myöskin valmis maksimaalisesti myötävaikuttamaan sen menestymistä vakuutettuna siitä, että toimenpiteet tulevat olemaan vaikuttavia ja nopeita".

Maaseutuväestön itseveroituksesta

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean ja Kansankomissarien Sovetin päätös

SSSR:n Toimeenpaneva Keskuskomitea ja Kansankomissarien Sovetti **päättävät:**

SSSR:n TpKK:n ja Sovnarkomin maaliskuun 21 p. vuonna 1937 hyväksymän päätöksen "Selsovettien vapauttamisesta rahaverojen, vakuutusmaksujen ja luontaishankintojen laskemis- ja perimisvelvollisuudesta" (SSSR:n Lakikokoelma v. 1937, N:o 22, pyk. 85) pykälää 4 vastaavasti määrätä seuraava järjestys itseveroituksen suorittamisessa:

1. Itseveroitusta voidaan suorittaa maaseutupaikkakunnilla ja huvila-asutuksissa päätöksellä, joka on hyväksytty kyseessäolevan kyläasutuksen tai kyseessäolevaan selsovettiin kuuluvien muutamien kyläasutusten yleisen kokouksen äänten enemmistöllä.

Itseveroitusta ei suoriteta työläisasutuksissa, jotka sijaitsevat tehdaslaitosten, sovhoosien, kaivosten ym. territorialla.

Itseveroituksen suorittaa selsovetti. Viimeistään 10 päivää ennen selsovetin on tiedoitettava kansalaisille sen yleisen kokouksen päivästä, jossa tullaan käsittelemään kysymys itseveroituksen suorittamisesta.

Yleisessä kokouksessa, jossa ratkaistaan kysymys itseveroituksesta, tulee olla läsnä kyseessäolevan kyläasutuksen (kyläryhmän tai suuren kylän osan) enemmistö kansalaisia, joilla Konstitutsion mukaan on oikeus valita sovetteihin.

2. Itseveroituksen kautta koottavia varoja ei sisällytetä selsovetin budjettiin, vaan selsovetti käyttää ne budjettinsa lisäksi maanteiden rakentamiseen ja remonttiin, koulujen, siltojen, kaivojen, yhteiskunnallisten saunojen rakentamiseen ja remonttiin, sairaaloiden, lukutupien ja muiden kulttuurilaitosten remonttiin.

Samalla kun kansalaisten yleinen kokous hyväksyy päätöksen itseveroituksen suorittamisesta, se määrittelee, mihin tarpeeseen ja minkä suuruisina itseveroitusvarat on käytettävä. Itseveroitusvarojen menosmeetan vahvistaa selsovetti.

3. Kieltää alueiden (aluepiirien) ja rajonien toimeenpanevia komiteoita ottamasta varoja, jotka on koottu itseveroituksen kautta.

4. Jos naapurikyläsovetit katsovat välttämättömäksi yhdessä suorittaa itseveroitusvarojen laskuun joitakin toimenpiteitä (esimerkiksi koulun rakentaminen, sillan, maantien ym. korjaaminen tai rakentaminen), niin tämä sallitaan ainoastaan vastaavien selsovettien päätösten pohjalla.

5. Itseveroitusvarat, joita ei ole käytetty kuluvana vuonna, jäävät selsovettien tileille ja ne voivat käyttää ne hyväksi seuraavana vuonna.

6. Kansalaisten yleinen kokous vahvistaa selsovettien selostuksen perusteella:

a) itseveroitusmaksujen suuruuden eri talouksille tämän päätöksen edellyttämissä puitteissa;

b) itseveroituksen maksuajat.

Erinäisten talouksien ja kansalaisten täydellisen tai osittaisen vapauttamisen itseveroitusmaksuista voi tehdä ainoastaan yleinen kokous selsovetin selostuksen pohjalla.

7. Kansalaisten yleinen kokous määrittelee itseveroitusmaksut korkeintaan seuraavan suuruisina:

a) kolhoosien talouksille ja maaseudulla vakinaisesti asuville työläisille, toimitsijoille, kooperoiduille käsityöläisille — korkeintaan 20 ruplaa;

b) yksityisille talonpoikaistalouksille, joilla ei ole peltokylvöjä ja työkarjaa, sekä ei-kooperoitujen käsityöläisten talouksille, jotka eivät harjoita maataloutta, ja muille kansalaisille, joilla on muita työtuloja kuin palkkatulot — korkeintaan 40 ruplaa;

c) yksityisille talonpoikaistalouksille, joilla on peltokylvöjä tai työkarjaa — korkeintaan 75 ruplaa;

d) yksityisille talonpoikaistalouksille, joilla on ei-työtuloja (tuloja osto-myyntikaupasta, työvoiman palkkaamisesta), niiden joukossa myöskin kulakkitalouksille sekä henkilöille, jotka eivät harjoita maataloutta ja joilla on ei-työtuloja, jotka veroitetaan tuloverolla III kategorian mukaan — 150 ruplan suuruisena.

Jokaisessa selsovetissa tai kyläasutuksessa määritellään samanlainen kiinteä maksu kaikille kolhosnikkain, työläisten, toimitsijain, kooperoitujen käsityöläisten talouksille.

Kansalaisten yleisen kokouksen on kaikissa tapauksissa määrättävä yksityistalouksille maksu vähintäin 25 pros. suuremmaksi kuin itseveroitusmaksu, jonka yleinen kokous määrittelee kolhosnikkain, työläisten, toimitsijain, kooperoitujen käsityöläisten talouksille.

8. Selsovetti esittää kansalaisten yleisen kokouksen päätöksen itseveroituksen suorittamisesta rajonin toimeenpanevan komitean käsiteltäväksi viimeistään syyskuun 25 päivänä.

Yleisen kokouksen päätös itseveroituksen suorittamisesta katsotaan astuneeksi voimaan 5 päivän kuluttua sen tekemisen jälkeen, jos rajonin toimeenpaneva komitea ei tämän ajan kuluessa protesteeraa sen johdosta.

Rajonin toimeenpaneva komitea voi protesteerata kansalaisten yleisen kokouksen itseveroituksesta hyväksymän päätöksen johdosta vain siinä tapauksessa, jos viimemainitulla päätöksellä rikotaan SSSR:n TpKK:n ja Sovnarkomin päätöstä.

9. Kansalaisten yleisen kokouksen päätös itseveroituksen suorittamisesta, joka on hyväksytty tämän lain edellyttämässä järjestyksessä, on pakollinen kyseessäolevan kyläasutuksen tai selsovettiin kuuluvien kylien ryhmän kaikille kansalaisille.

10. Kansalaiset suorittavat itseveroitusmaksut selsovettiin yleisen kokouksen määrääminä aikoina, mutta viimeistään vastaavan vuoden joulukuun 1 päivään mennessä.

Selsovetti perii oikeudellisessa järjestyksessä itseveroitussummat, joita ei ole maksettu määräaikoina.

11. Valitukset itseveroituksen väärästä laskemisesta jätetään selsovettiin kymmenen päivän kuluessa siitä, kun on annettu tieto maksun suuruudesta.

Selsovetin velvollisuutena on tarkastaa valitukset viiden päivän kuluessa.

Selsovetin päätöksestä voidaan valittaa kymmenen päivän kuluessa rajonin toimeenpanevaan komiteaan, jonka päätös on lopullinen.

12. Selsovetin velvollisuutena on selostaa kansalaisten yleisessä kokouksessa itseveroitusvarojen käyttämisestä.

Selsovetin revissikomissi suorittaa kontrollin, vastaako saatu itseveroitussumma tarkalleen kansalaisten yleisen kokouksen päätöstä, sekä suorittaa dokumenttaalisen revissin, onko nämä varat käytetty oikein.

Rajonin toimeenpanevan komitean tehtäväksi annetaan valvoa ja kontrolloida, että itseveroitus tapahtuu tarkalleen tätä päätöstä vastaavasti.

13. Kumota SSSR:n TpKK:n ja Sovnarkomin toukokuun 31 p. vuonna 1934, toukokuun 31 p. v. 1935 ja heinäkuun 20 p. v. 1936 hyväksymät päätökset "Maaseutuväestön itseveroituksesta" (SSSR:n Lakikokoelma v. 1934, N:o 30, pyk. 232; v. 1935, N:o 30, pyk.pyk. 233 ja 238; v. 1936, N:o 40, pyk. 341).

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean puheenjohtaja:

M. KALININ.

SSSR:n Kansankomissarien Sovetin puheenjohtaja:

V. MOLOTOV.

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean sihteeri:

A. GORKIN.

Moskova, Kreml, syyskuun 11 p. v. 1937.

Yleisvenäläisen Toimeenpanevan Keskuskomitean presidiumissa

Kuibyshevin ja Läntisen alueen tpk:den pyynnöstä Yleisvenäläisen Toimeenpanevan Keskuskomitean presidiumi hyväksyi päätöksen näiden alueiden muutamien rajonien rajojen osittaisesta muuttamisesta. Presidiumin päätöksellä Ostjako-Vogulskin kansallisen okrugan Shuryshkanrskin rajoni on siirretty Omskin alueen Jamalo-Nenetskin kansalliseen okrugaan. Orenburgin alueen TpK:lle on annettu lupa siirtää Kuvandykskin rajonin keskus Kuvandykista Orenburgin rautatien 10:nnen sivuajoaseman asutukseen. Yleisvenäläisen TpKK:n puhemiehistö on myöskin hyväksynyt päätöksen uuden — Sovetskij rajonin muodostamisesta Tsheljabinskin kaupunkiin välittömästi Tsheljabinskin kaupunkisovetin alaisuuteen.

Presidiumin päätöksen perusteella laajennetaan Sverdlovskin alueen Voroshilovskin rajonin Bereznikin kaupungin rajoja. Bereznikin kaupunkiin tulevat kuulumaan Abramovskin selsovetin kylät Zatolytsh, Zhdanovo, Kropatshevo ja Mosjagino; Zyrjanskin selsovetin kylät Kuhterino, Pjatkovo ja Semino; Orlovskin selsovetin kylä Ogrudino ja Kaganovitshin nim. om. rautatien 196:lla kilometrillä oleva sivuajoasema maatalousalueineen.

(TASS).

Mitä tapahtuu Metsäteollisuuden kansankomissariaatissa

Vuodesta vuoteen kasvaa metsäteollisuuden aineellis-teknillinen baasis.

Yksistään vuonna 1936 lespromhoosit kaksinkertaistuttivat traktoriensa lukumäärän. Kaksi ja puoli kertaa lisääntyi traktorirekien lukumäärä. Vuonna 1936 rakennettiin 118 uutta mekanisoitua tietä, joista 72 traktoritietä. Tänä vuonna metsätöiden ja uittojen aineellis-teknillinen baasis on kasvanut vielä enemmän. Hallitus osoittaa Metsäteollisuuden kk:lle sangen suurta apua.

Ja kaikesta huolimatta metsäteollisuus on pysynyt yhtenä kaikkein jälkeenjääneimpänä kansantalousalana. Vuonna 1936 Metsäteollisuuden kk ei täyttänyt plaania ja jätti antamatta maalle noin 22 miljonaa kuutiometriä puutavaraa. Tänä vuonna Metsäteollisuuden kk on työskennellyt vielä huonommin. Elokuun 1 päivään mennessä on valmistettu puutavaraa 15 miljonaa kuutiometriä vähemmän, ajettu 16 miljonaa ja laskettu uittoon 10 miljonaa kuutiometriä vähemmän kuin samana kautena viime vuonna. Metsätalouden räikeä jälkeenjääminen on muodostunut vakavaksi jarruksi sosialistisen rakennustyön tiellä.

Mitä sitten tapahtuu Metsäteollisuuden kansankomissariaatissa?

Metsäteollisuuden kansankomissariaatissa ei näihin mennessä ole omaksuttu bolshevistista johtamistyyliä. Puolueen kaikki ohjeet ja direktiivit kanslia-byrokraattisten metoodien likvidoimisesta, johtamisen operatiivisuudesta ja konkreettisuudesta ovat menneet kansankomissariaatin sivu. Joka kuukausi kansankomissariaatissa julkaistaan yli 100 prikaasia (kaikenlaisten muiden määräysten lisäksi), jotka ovat äärimmäisen laajoja, paisutettuja, formaalisia. Näitä prikaaseja kyhäillään projektien mukaan, joita päähallintojen päälliköt ja trustien johtajat laativat ja ne eivät sisällä niille mitään uutta. Tämä prikaasi-"kirjallisuus" kulkiessaan kaikki instanssit ylhäältä alas asti saattaa asiat naurunalaiseksi, ja siihen päättyy sen rooli sitäkin enemmän, kun kansankomissariaatissa ei ole mitään kontrollia ja täytäntöönpanon tarkistusta.

Metsäteollisuuden kansankomissariaatissa lörpötellään vakinaisten metsätyökaaderien muodostamisesta, mutta tätä varten ei tehdä mitään. Metsäteollisuuden kk:lle ehdotettiin rakennettavaksi 200 tuhatta neliömetriä asuntoja työläisille. Tästä tehtävästä on täytetty vasta puolet. Tämän vuoden helmikuussa hallitus kehoitti Metsäteollisuuden kansankomissariaattia rakentamaan 175 tuhatta neliömetriä tyyppitaloja ja kunnostamaan 100 tuh. neliömetriä parakkeja, muodostaakseen metsänhakkaajille, jotka asuvat kaukana kulttuurikeskuksista, suotuisat työehdot. Tämä hallituksen antama tehtävä on täytetty vasta 22 pros.

Eipä edes metsätöissä olevia vakituisia kaadereitakaan Metsäteollisuuden kk osaa käyttää hyväkseen ratsionalisesti. Välittömästi metsätöissä ja uitoissa on vain noin 60 pros. työläisistä, loput on lähetetty kaikenlaisiin valmistelu- ja aputöihin.

Kansankomissariaatissa on järjestetty kehnosti työvoiman värväys. Vuonna 1937 Metsäteollisuuden kk:lla pitäisi olla 653 tuhatta sesonkityöläistä. Faktillisesti on värvätty 450 tuhatta, mutta työhön on lähtenyt ainoastaan 170 tuhatta henkilöä. Henkilöt, joille on uskottu tämä vastuunalainen tehtävä, usein eivät käyttäydy niinkuin sovettivallan edustajat, vaan kuin kansan viholliset. He petkuttavat kolhosnikkoja valheellisilla lupauksilla, on ollut tapauksia suoranaisesta ihmisten pilkkaamisesta. Ja useimmissa tapauksissa tämä jää rankaisematta.

Stahanovilainen liike on vyörynyt myöskin metsätöihin. Ja siellä sille on valtavia mahdollisuuksia. Metsänhakkaajien keskuudessa on ilmaantunut mainioita ihmisiä, jotka ovat saavuttaneet rekordituottavaisuuden. Ei edes näitäkään stahanovilaisia työläisiä, jotka ovat sitoutuneet valmistamaan vähintäin 1 tuhatta kuutiometriä puutavaraa sesongin aikana, trustit ole voineet pitää työssä. Esimerkiksi Glavsevlesissä 14 tuhannesta värvätystä stahanovilaisesta "tuhansikosta" metsään ei joutunut enempää 9 tuhatta.

Työläisiä voi pitää metsässä ainoastaan huomaavaisella ja huolellisella suhtautumisella heidän elinolovaatimuksiinsa ja tarpeisiinsa. Mutta kansankomissariaatissa ja sen paikallisissa elimissä tehdään aivan päinvastoin ja sitten nyyhkytetään työläisten puutteen johdosta.

Mutta kaikkein sietämättömintä siitä, mitä tapahtuu Metsäteollisuuden kansankomissariaatin systeemissä, on tavattoman suuri velallisuus palkkojen maksussa. Palkkojen asemesta lespromhoosit antavat työläisille pieniä avansseja. Tämä on käytännössä metsätrustissa "Mosgortop" ja muissa trusteissa. Glavvostles oli elokuun 1 päivänä työläisille velkaa 11 miljonaa ruplaa. Vuonna 1936 tämä velkaantuneisuus nousi kansankomissariaatissa 28 miljonasta ruplasta vuoden alussa 46 miljonaan ruplaan vuoden lopussa. Tämän vuoden elokuun 1 päivänä palkkavelallisuus nousi 30 miljonaan ruplaan! Tällainen käytäntö on kuin erikoisesti tarkoitettu suurentamaan kaaderien vaihtuvaisuutta ja herättämään työläisten tyytymättömyyttä!

Hallitus on antanut metsätaloudelle suunnattomasti mekanisia ja transporttivälineitä. Mutta Metsäteollisuuden kk:n trustit käyttävät niitä barbaarimaisesti. Elokuun 1 päivään mennessä on 64 miljonan kuutiometrin asemesta ajettu mekanisella transportilla 23 miljonaa kuutiometriä, josta traktoreilla — ainoastaan 13 miljonaa. Minkä tähden? Riittää, kun esittää kaksi numeroa: 3.800 traktorista, jotka oli määrätty puutavaran ajoon, työskenteli toisella vuosineljänneksellä ainoastaan 550. Kolme tuhatta kaksi sataa viisikymmentä traktoria seisoi toimettomana huonon remontin takia, koska traktoritiet eivät olleet ajokunnossa.

Metsäteollisuuden kansankomissariaatin edessä on nyt metsätöiden syys-talvisesonki. Mutta se ei ole valmis siihen. Traktorien remonttia ei ole päätetty. Hallituksen päätöstä uusien teiden — traktori-, auto-, riipputeiden sekä 14 leveäraiteisen ja 10 kapearaiteisen rautatien rakentamisesta tänä vuonna ei ole täytetty.

Kansan viholliset, trotskilais-buharinilaiset tuholaiset ja diversantit ovat tehneet paljon vahinkoa metsätaloudessa. Se, mitä nykyään tapahtuu Metsäteollisuuden kk:n päähallinnoissa ja trusteissa, todistaa kumoamattomasti sitä, että kansankomissariaatin aparaatissa, sen trusteissa ja lespromhooseissa vielä piileksii vieraita, vihamielisiä aineksia. Paljon samanlaisia henkilöitä on vetäytynyt Metsäteollisuuden kk:n aparaattiin ja sen trusteihin Pohjoisella alueella, missä aikaisemmin työskenteli kansankomissari tov. Ivanov.

Kansankomissariaatin jälkeenjääneisyys saattaa nostamaan hälyytyksen. Metsätöiden ja puutavaran kuljetuksen plaani kärsii vararikon. Paperiteollisuus työskentelee suorastaan huonosti. Ja kansankomissari tov. Ivanov edelleenkin vaikenee, niinkuin hän ei välittäisi Metsäteollisuuden kansankomissariaatin työssä vallitsevasta yleisestä mielipiteestä.

("Pravdasta".)

Syys- ja talvihakkuukauden valmistelutyöt

Interposjolkan punktilla (Prääsän rajoni) on annettu syys- ja talvihakkuukauden aikana hakattavaksi ja ajettavaksi 100 tuhatta festmetriä puutavaraa.

Punktilla ovat metsätöiden valmistelutyöt käynnissä. Kahdeksasta traktorista on täysin ajokunnossa 4 traktoria. Metsäteollisuuden kansankomissarin tov. Vl. Ivanovin päiväkäskyn perusteella on kolmannen kvartaalin aikana ajokalusto kunnostettava 90 prosentilla. Tämän tehtävän punkti tulee täyttämään asetettuun määräaikaan mennessä. Traktoreiden remonttityöt olisi päätetty jo aikaisemminkin, ellei lespromhoosin tuholaisjohto ja punktin johdossa olleet tuholaiset olisi jarruttaneet näiden töiden suoritusta. Rekien valmistuksessa tempot ovat hitaat. Plaanin mukaan punkti tarvitsee 150 komplektia rekiä, mutta syyskuun 1 päivään mennessä oli tämä tehtävä täytetty ainoastaan 40 prosentilla.

Punkti on turvattu vakituisilla metsätyökaadereilla 60 prosentilla ja traktoristikaadereita on 90 prosenttia. Punktin parhaimmat traktoristit ovat Saharov, Lundström ja Lintulahti. Nämä toverit jatkuvasti ovat työskennelleet hyvin ja heidän traktorinsa ovat hyvässä kunnossa.

Puutavaran ajossa on suuri merkitys teillä. Tässä suhteessa eivät ole kaikki asiat niinkuin pitäisi. Parhaillaan suoritetaan rippiteiden kunnostamistöitä. Näitä teitä on kunnostettava noin 30 kilometrin pituudelta. Tästä tehtävästä on suoritettu vasta 50 prosenttia.

Punktin uusi johto on saanut myöskin saavutuksia rakennustöiden alalla. Kun ennen asuntopinta-alaa oli vain 1.112 neliömetriä, niin on se viime kesän aikana lisääntynyt 1.244 neliömetrillä. Syys- ja talvihakkuukauteen mennessä punktin kaikki työläiset turvataan asunnoilla.

Punktin kauppa ei kykene varustamaan työläisiä. Tämän johdosta lesprodtorgin kaupan johtajalle, Vasiljeville, on tehty useita huomautuksia, mutta tuloksetta.

Punktin työläisiä palveleva suutariverstas työskentelee huonosti. Tilaukset lojuvat verstaassa kuukausimääriä ja jalkineiden korjausta suoritetaan huonosti.

Interposjolkassa on kiinnitettävä suurempi huomio työläisten mallikelpoisen varustelun järjestämiseen. Punktilla on yhä vakavammin suhtauduttava syys- ja talvihakkuiden valmistelutöiden päättämisen määräaikoihin, sillä vain siten punkti voi siirtyä syys- ja talvihakkuukauteen täysin valmistautuneena.

M. K—la.

On löydettävä työvoimaa

Tunkuan rajonin Veitsilahden metsänhakkuupunktilla vuoden 1937—1938 metsänhakkuukauteen valmistaudutaan hitaasti. Rakenteilla on 6 asuinparakkia 200 työläistä varten, talli 70 hevosta varten, ruokala, leipomo, sauna, myymälähuoneusto ja punanurkka, mutta näiden rakentaminen sujuu hitaasti, sillä rakennustöissä työskentelee tällä kertaa vain 16 henkilöä.

Jos rakennustöiden suoritukseen ei saada enempää työläisiä, niin punkti ei voi ottaa metsänhakkuukautta vastaan täysin valmentuneena. Punktin johto ei ole yrittänytkään työvoiman järjestämiseen, vaan odottaa se Kevätjärven uitosta saapuvaksi työvoimaa. Punktin johdon on päästävä tällaisesta ajatuksesta ja hankittava työvoima muualta, niin että rakennustyöt voidaan päättää asetettuihin määräaikoihin mennessä.

Huonosti on myöskin punktin johto työskennellyt työvälineiden ym. kaluston hankkimiseksi hakkuukautta varten. Punktilla ei ole vielä tarvittavia köysiä, kirveitä, sahoja jne.

Että Veitsilahden metsänhakkuupunkti voisi siirtyä syys- ja talvimetsänhakkuu- ja ajokauteen täysin valmentuneena, ja että se voisi täyttää sille asetetun metsätyöohjelman — 47 tuh. festmetriä, on jo nyt punktilla ryhdyttävä voimaperäisesti suorittamaan syys- ja talvihakkuiden valmistelutöitä.

Plaanin mukaan punktilla tulee työskentelemään suuri määrä värvättyä työvoimaa. Punktin johdon on myöskin tämä huomioitava ja ryhdyttävä jo nyt toimenpiteisiin, että teknilliset piirit punktilla tulevat toimimaan säännöllisesti, sillä niiden avulla uusi työvoima nopeasti valtaa metsänhakkuu- ja ajotekniikan.

U. Autio.

Otetut sitoumukset täytetty

Tunkuan rajonin Nikalmon metsäpunktin kaaderityöläinen P. G. Jemeljanov ja sesonkityöläinen A. I. Makarov täyttivät kesähakkuussa ottamansa itsesitoumuksen määräaikaan. Kesähakkuukauden alkaessa Jemeljanov otti itselleen tehtäväksi hakata 850 festmetriä korkealaatuista puutavaraa. Makarov sitoutui hakkaamaan 500 festmetriä. Syyskuun 1 päivään mennessä Jemeljanov hakkasi yhteensä 889 festmetriä. Hänen keskimääräinen työntuottavaisuutensa oli 13 festmetriä päivässä, plaaninmukaisen 7 festmetrin asemesta. Heinäkuussa Jemeljanov ansaitsi 621 ruplaa ja elokuun ensipuoliskon aikana 306 ruplaa ja 28 kop. Kesähakkuukauden aikana Makarov hakkasi 570 festmetriä korkealaatuista puutavaraa. Myöskin hyviin tuloksiin pääsivät O. Osjkin, P. Zaharov, V. Ojainen ja E. Takakoski. He täyttivät päivittäiset työnormit 160—180 prosentilla.

Nyt Jemeljanov, Makarov ym. metsäpunktin parhaat stahanovilaiset ja udarnikat tulevat opiskelemaan hakkuubrigadiirien kursseilla, jotka tullaan lähiaikana organisoimaan.

Tov. Jemeljanov otti itselleen sitoumuksen syys- ja talvihakkuukauden aikana yhden apumiehen kanssa hakata 7.000 festmetriä puutavaraa. Tunkuan lespromhoosin on luotava tov. Jemeljanoville sellaiset työolot, että ne turvaisivat otettujen itsesitoumuksien täyttämisen.

Ipatov.

Asetettava valtion hinnat töille

Seesjärven rajonin Tumban punktilla on jo toista kuukautta työskennellyt pajassa viisi seppää. Sepät ovat jatkuvasti vaatineet punktin johdolta, että se hankkisi hinnottelut pajassa suoritettaville töille. Mutta kaikista vaatimuksista huolimatta hinnotteluja ei ole saatu. Punktilla on raudoitettava 90 paria pankkorekiä, mutta niiden raudoitukselle ei ole määritelty hintoja. Työläiset ovat oikeutettuja vaatimaan töiden hinnoittelua ennen töiden alkamista ja siksi onkin lespromhoosin ja punktin johdon saatava valtion asettamat hinnat eri töille, eikä byrokraattisesti suhtauduttava työläisten hinnoitteluvaatimuksiin.

O. Wiljasalo.

Rajonilehtien ja seinälehtien avuksi

Uusi Vaalilaki joukkoihin

Uusi Vaalilaki, joka on laadittu Stalinilaista Konstitutsiota vastaavasti, on saanut aikaan suuren nousun Sovettiliiton työtätekevissä joukoissa. Uuden Vaalilain jokainen pykälä sisältää stalinilaisen huolenpidon ihmisistä. Tämä laki antaa kansalaisille ei ainoastaan vaalioikeudet, vaan myös luo kaikki välttämättömät ehdot näiden oikeuksien toteuttamiselle käytännössä ja takaa kansalaisille aktiivisen osanoton vaaleissa.

Erikoisella huomiolla ja tyydytyksellä tutkivat suuren maamme, mukaanluettuna Karjalamme, työtätekevät uutta Vaalilakia. Tehtaissa, tuotantolaitoksissa, kolhooseissa ja virastoissa on muodostettu ja muodostetaan erikoisia piirejä Vaalilain tutkimiseksi. Sadat ja tuhannet agitaattorit ja lehden lukijat selvittävät tätä suurenmoisen stalinilaisen kauden historiallista dokumenttia.

Kuitenkin uuden Vaalilain propageerauksessa ja selvittämisessä on vielä paljon puutteellisuuksia. Usein rajoitutaan yksipuolisiin selostuksiin, jotka eivät anna vastausta kansalaisten asettamiin kysymyksiin. Karjalan useimmissa tuotantolaitoksissa rajoittuu Vaalilain selvitystyö tuotantolaitoksien työosastoihin. Mitä tulee työtätekevien yhteisasuntoihin, zhakteihin, kotiemäntiin jne., niin ne jäävät agitaattorien näköpiirin ulkopuolelle.

Vakavia puutteellisuuksia on huomattavissa agitatsion sisällössä. Löytyy vielä, ikävä kyllä, sellaisia agitaattoreja, jotka yrittävät selviytyä suuresta ja vakavasta poliittisesta asiasta yleisillä fraaseilla. Nämä toverit unohtavat sen tosiasian, että maamme työtätekevät ovat suuresti kasvaneet ja kehittyneet ja he aivan oikeutetusti vaativat syvällisiä ja tyhjentäviä vastauksia kysymyksiinsä.

Stalinilaisen Konstitutsion ja uuden Vaalilain selvittämisessä kerrassaan suuri ja vastuunalainen tehtävä lankeaa bolshevistiselle lehdistöllemme, alkaen keskuslehdistöstä aina seinälehtiin.

Rajonilehtien sekä seinälehtien on päästävä siihen, että heidän lukijansa hyvin tuntisivat Stalinilaisen Konstitutsion ja uuden Vaalilain.

Tähän tärkeään työhön on vedettävä parhaimmat kirjeenvaihtajat, ääneenlukijat, agitaattorit ja propagandistit. Sillä vain tämän aktiivin avulla voivat rajonilehdet samoin kuin seinälehdetkin säännöllisesti, lehtien jokaisessa numerossa selvittää lukijoillensa uutta Vaalilakia kansalaisten oikeuksista ja velvollisuuksista tulevissa vaaleissa.

Kuitenkin on sanottava, että Karjalan eräät rajonilehdet eivät säännöllisesti jokaisessa lehden numerossa selvitä uutta Vaalilakia sen enempää kuin Konstitutsiotakaan. Esim. **"Punainen Kiestinki"** (vastaava toimittaja tov. **Vasiljev**) on julkaissut heinä-elokuun ajalla ainoastaan 4 kirjoitusta uudesta Vaalilaista, joista elokuussa vain yhden propagandaluontoisen kirjoituksen. Rajonilehti **"Kalevalan Bolshevikki"** (vast. toimittajan sijainen t. **Aspholm**) on elokuun ajalla julkaissut 7 kirjoitusta uudesta Vaalilaista, joista 3 propagandaluontoista kirjoitusta.

Molemmille lehdille luonteenomaista on se, että tätä selvitystyötä ei suoriteta kirjeenvaihtajien kirjoitusten perusteella paikallisen elämän esimerkkien ja tosiasioiden mukaan.

Rajonilehtien samoin kuin seinälehtienkin ja yleensä koko bolshevistisen lehdistömme on aktiivisesti taisteltava vihamielistä agitatsiota vastaan, jota Karjalan oloissa epäilemättä suoritetaan. Kansan viholliset, trotskilais-buharinilaiset fasistiset agentit ja spionit ja niihin kietoutuneet porvarilliset natsionalistit ovat yrittäneet diskreditoida puolueelle ja sovettivallalle uskollisten ja rehellisten työtätekevien joukkojen edessä puolue- ja sovettiaparaatin. Tämä on säälimättä paljastettava.

Lehdistömme yhtenä tärkeimpänä tehtävänä on laajalti popularisoida sovettimaamme parhaimpia ihmisiä, valokuvien ja kirjoitusten avulla.

Sovettikansa osoittaa suurenmoista luottamusta Leninin-Stalinin puolueelle ja sovettihallitukselle. Tämän luottamuksen on puolue saavuttanut suurenmoisessa taistelussa työtätekevien onnen puolesta. Eikä ole epäilystäkään, että maamme kansa, jota johtaa puolue toveri Stalinin johdolla, tulee vaaleissa kannattamaan niitä työntekijöitä, jotka ovat loppuun saakka uskollisia sosialismin asialle, rehellisiä maan ja puolueen edessä, jotka säälimättä taistelevat synnyinmaamme pettureita ja kansan vihollisia — trotskilais-buharinilaisia, porvarillisia natsionalisteja ja muita fasismin agentteja vastaan. Kansa tulee kannattamaan Sovetteihin sellaisia ehdokkaita, jotka ovat etumaisia tuotannossa, omaavat hyvän yhteyden joukkoihin ja täyttävät käytännössä työtätekevien nakaaseja.

Juuri tällaisia, etumaisia ja sosialismin asialle uskollisia ihmisiä onkin paremmin popularisoitava rajonilehdissä ja seinälehdissä.

A. V.

A. Badajev

Miten valittiin tsaristiseen duumaan*)

Kaksikymmentäviisi vuotta sitten, syksyllä v. 1912 tapahtui mustasotnialaisen tsaristisen parlamentin — neljännen Valtakunnan duuman deputaattien vaalit.

Viekas vaalimekaniikka, jonka tsaristinen hallitus oli keksinyt ensimmäisen ja toisen Valtakunnan duuman vaaleissa, ei antanut sille sen toivomia tuloksia. Kummassakin duumassa enemmistö oli mielialaltaan oppositsiossa tsarismiin nähden.

Ensimmäinen duuma hajoitettiin sen oltua olemassa 72 päivää. Kesäkuun 3 päivänä v. 1907, kun toinen Valtakunnan duuma oli hajoitettu, julkaistiin uusi vaalilaki, jolla lopetettiin työtätekevien vaalioikeus näennäisestikin.

Tuloksena oli, että kolmanteen Valtakunnan duumaan valittujen kokoonpano oli jyrkästi erilainen kuin ensimmäisen ja toisen duuman kokoonpano. Esimerkiksi ammateiltaan deputaatit jakaantuivat seuraavalla tavalla: maanomistaja-tilanherroja ensimmäisessä duumassa oli 114, mutta kolmannessa duumassa — 167, virkailijoita oli ensimmäisessä duumassa 15, kolmannessa — 31, pappeja ensimmäisessä — 14, kolmannessa — 45, kauppiaita ja teollisuudenharjoittajia — 26 ja 31, yksityistointa harjoittavia — 18 ja 8, intelligenttiammatteja harjoittavia — 112 ja 79, maanomistajatalonpoikia — 124 ja 67, työläisiä ja käsityöläisiä — 25 ja 11.

Kolmas Valtakunnan duuma oli täysin kuuliainen tsaristiselle hallitukselle; olemassaolonsa viiden vuoden aikana se ei asettanut mitään epämiellyttävyyksiä tsaarille eikä hänen ministereilleen.

Kun kolmannen Valtakunnan duuman valtuudet päättyivät v. 1912, niin hallituksen oli julistettava uudet vaalit — neljänteen duumaan.

Näihin aikoihin tilanne oli maassa räikeästi muuttunut. Taantumusvuosien jälkeen alkoi revolutsionisen liikkeen nousu.

Huhtikuussa v. 1912 kirjoituksessa "IV duuman vaalikamppailu ja revolutsionisen sosialidemokratian tehtävät" Lenin kirjoitti:

"Poliittiset lakot ja demonstratsioiden alkaminen Lenan verilöylyn johdosta osoittavat työläisjoukkojen revolutsionisen liikkeen kasvamista Venäjällä. Sekä puolueen tehtäviin että sen rooliin vaalikamppailussa tämä revolutsionisen ilmakehän tiivistyminen heittää kirkkaan valon.

Kriisi kasvaa uudessa tilanteessa. Musta Duuma, joka antaa tilanherroille vallan, porvaristolle — kaupusteluareenan, proletariaatille — pienen tribunan, muodostaa välttämättömän kuuluvaisuuden tähän tilanteeseen. Me tarvitsemme tätä tribunaa, me tarvitsemme vaalikamppailua revolutsionista työtä varten joukkojen keskuudessa."

Kesäkuun 3 p. v. 1907 julkaistu vaalilaki oli erittäin monimutkainen, sekava. Vaalit olivat moniasteiset, säädyt ja eri väestöryhmät muodostivat niinkutsuttuja kuurioita. Kokonaisilta alueilta — Akmolinskin, Taka-Kaspian, Samaran, Semipalatinskin, Ferganin, Semiretshjen, Syr-Darjan, Turgaiskin, Uralin, Jakutian alueilta oli riistetty äänioikeus. Tämän lain mukaan vaalioikeuksia eivät nauttineet myöskään niinkutsutut "vierasmaalaiset paimentolaiset" — kalmukit, kirgiisit, jakutit ym. Duumaan ei voitu valita henkilöitä, jotka eivät osanneet venäjänkieltä. Näin tsaristinen hallitus toteutti kansojen sortamispolitiikkaa, oikeudettomuuden politiikkaa.

Tsaristinen laki oli riistänyt Venäjän koko naissukupuoleen kuuluvalta väestöltä oikeuden valita ja tulla valituksi edustuslaitoksiin. Hallitus ei luottanut nuorisoon ja ryhtyi kaikkiin toimenpiteisiin sen syrjäyttämiseksi äänestyksestä. Koko väestöltä 18 vuodesta 25 vuotiaaseen oli riistetty vaalioikeus.

Opiskelijat — ylioppilaat olivat iästään riippumatta kokonaan syrjäytetyt vaaleista.

Maaseudulla vaalioikeutta nauttivat ainoastaan niinkutsutut talonisännät. Maaseudun köyhiltä talonpojilta, batrakeilta sekä myöskin talonpoikaistalon perheenjäseniltä, jotka eivät asuneet erillään, oli nämä oikeudet riistetty. 92-miljonaisesta talonpoikaisväestöstä Europan Venäjän 51 läänissä saattoi vaaleihin osallistua ainoastaan 14 miljonaa.

Työläiskuurion mukaan valittiin valtuutettuja ainoastaan niissä laitoksissa, joissa oli yli 50 työläistä. Laitokset, joissa työläisten lukumäärä oli 50—1.000, valitsivat yhden valtuutetun. Näinollen suuresti rajoitettiin tehtaiden työläiskuurioiden, s.o. työläisten edustusta, työläisten, jotka olivat kaikkein tietoisimpia, mielialaltaan kaikkein revolutsionisimpia.

Tsaristinen hallitus käytti laajasti hyväkseen vaalilain sitäkin pykälää, jonka mukaan kaikki tuomitut tai kuulustelun alaisiksi asetetut syrjäytettiin vaaleista. Kun piti syrjäyttää työläinen vaaleista, niin hänet kutsuttiin kuulusteltavaksi.

Duuman vaaleihin osallistui yhteensä vain mitätön osa väestöstä — noin 15 prosenttia.

Koko vaalisysteemi oli rakenteeltaan eri väestökerrosten huutavaa eriarvoisuutta. Suurtilanherrojen ja pientilanherrojen kuurioissa oli vain 36 tuh. henkilöä — yksi viidessadasosa kaikista valitsijoista, mutta se valitsi 51 pros. kaikista valitsijamiehistä. Ensimmäisen rasrjadin kaupunkilaisvalitsijain (talonomistajien, suurtehtailijain ja suurkauppalaitosten omistajien) kuurioissa oli 149 tuh. henkilöä ja ne valitsivat 13 pros. kaikista valitsijamiehistä. Mutta talonpojat, jotka muodostivat melkein 90 pros. Venäjän väestöstä, valitsivat ainoastaan 22 pros. kaikista valitsijamiehistä. Työläiskuurio, jossa vaalioikeus oli 750 tuh. henkilöllä, valitsi vain 2,4 pros. valitsijamiehistä.

Siis tilanherrain ja tehtailijain kopla valitsi 64 pros. kaikista valitsijamiehistä, mutta miljonat työläiset ja talonpojat valitsivat alle 25 pros.

Hallituksen peittelemätön pyrkimys turvata tilanherroille ja suurkapitalisteille valtavat etuisuudet vaaleissa johti käytännössä suoranaisiin järjettömyyksiin. Niinpä kolmannen Valtakunnan duuman vaaleissa eräissä ujesteissa maanomistajain edustajakokouksessa valittavien valitsijamiesten lukumäärä oli suurempi kuin valitsijain lukumäärä.

Papisto osallistui vaaleihin maanomistajien kuuriossa. Pienmaanomistajien edustajakokouksessa papit olivat suorastaan suurena enemmistönä ja paikallisten viranomaisten tuella ajoivat lävitse kandidaattinsa.

Uutta vaalilakia laatiessa hallitus ei rohjennut kokonaan katkaista työläisiltä pääsyä Valtakunnan duumaan. Koko Venäjällä muodostettiin kuusi lääniä — Pietarin, Moskovan, Kostroman, Vladimirin, Harkovin ja Jekaterinoslavin läänit, joissa annettiin oikeus valita kustakin yksi deputaatti työläiskuurioista. Näin ollen tsaristisen Venäjän koko 3-miljonaiselle työväenluokalle annettiin duumassa vain kuusi paikkaa.

Työläisten deputaatit näissä kuudessa läänissä valittiin kaikkien valitsijamiestensä taholta valitsijamiesten yleisissä läänien vaalikokouksissa. Tämän takia on selvää, miten yksimielisesti työläisten oli valittava proletariaatin intressien todelliset puolustajat, miten jännittynyttä työtä bolshevistisen puolueen täytyi suorittaa.

Hallitus sovellutti kaikkia juonia supistaakseen maksimaalisesti työläisten ja talonpoikien valitsijapiiriä. Yhtenä peruskeinona sille kelpaamattomien valitsijain lukumäärän supistamisessa oli vaalilistojen väärentäminen. Jos listoista oli jäänyt pois, niin piti kääntyä vaaliviraston, poliisin tai talonomistajien puoleen saadakseen korjauksen.

Täytyi viisi-kuusi kertaa käydä "herra pristavin luona", jonka lisäksi pitkien koettelemusten ja pilkkaamisten jälkeen saatu todistus vaalioikeudesta usein tunnustettiin epäpäteväksi. Rajoittaakseen laajojen työtätekevien joukkojen oikeutta osallistua vaaleihin sovellutettiin koeteltua metodia — vaalilain "selittämistä". Kaikki "selittivät": senaatti, läänin vaalikomissi, kuvernööri, kaupungin päällikkö; "selittivät" pristavit ja urjadnikat. Yksistään senaatin "selityksien" mukaan riistettiin vaalioikeus melkein kaikilta juutalaisilta, joilla ei ollut vakinaista asuinpaikkaa.

Hallitus turvasi kulakki-deputaattien valitsemisen talonpoikaiskuuriosta. Tämä saavutettiin ennenkaikkea siten, että itse talonpojat eivät valinneet valtuutettuja, vaan heidät valittiin volostien kokouksissa. On tunnettua, että volostien kokouksiin osallistui pääasiassa "vankkoja" talonisäntiä. Valtuutettujen vaaleihin saapui kunnan päällikköjä ja ujostelematta he osoittivat toivomansa deputaatit.

Kandidaattien lopullinen seulominen tapahtui lääniä käsittävissä vaalikokouksissa. Itse talonpoikien valitsijamiehet eivät valinneet talonpoikien deputaatteja yhden kustakin läänistä, vaan heidät valitsivat kaikki, jotka osallistuivat vaalikokoukseen, missä suurena enemmistönä olivat tilanherrat ja papit. On selvää, että talonpoikaiskuuriosta kaiken tämän tuloksena oli valitsijamiehenä kulakki.

Kirjoituksessa "Kuinka he valmistautuvat vaaleihin" ("Zvezda", huhtikuun 19 p. (toukokuun 2 p.) v. 1912) toveri Stalin paljasti oikeistopuolueiden vaalijuonet.

Mihin ne voivat luottaa tulevassa vaalikamppailussa? — tekee toveri Stalin kysymyksen ja vastaa:

"Ei suinkaan laajojen väestökerrosten myötätuntoon: puolueet, jotka ovat yhdistäneet kohtalonsa Lenan ampumisten hallituksen kohtaloon, — ei, ne eivät voi luottaa joukkojen myötätuntoon! Niiden ainoana toiveena ovat hallituksen "määräykset". Ja "määräyksistä", kuten tunnetaan, ei tule olemaan puutetta. Sisäasiain ministeriö on jo lähettänyt kuvernööreille kiertokirjeen, missä se suosittelee "toimenpiteitä valtuutettujen valinnan turvaamiseksi volosteista täysin luotettavia ja vasemmistolaisiin kuulumattomia henkilöitä". Mutta mihin todellisuudessa johtavat kaikki nämä "toimenpiteet" — me tiedämme käytännöstä: vasemmistolaisten kandidaattien poistamiseen listoista, heitä vastaan keinotekoisesti muodostettaviin oikeusjuttuihin, vangitsemiseen, karkoittamiseen, — kas nämä ovat näitä "toimenpiteitä"! Toiselta puolen pyhä synodi neuvoo hiippakuntien piispoja osallistumaan mitä tulisimmin tuleviin vaaleihin, olemaan Duumassa kirkon intressien järkähtämättömiä puolustajia. Tässä tarkoituksessa kutsutaan koolle hiippakunnan papiston ennakkovaalikokoukset, ryhdytään julkaisemaan erikoisia vaalilehtiä jne.

Huonosti, huonosti ovat hallituspuolueiden asiat, kun täytyy heittää vieläpä kirkon isät "kirkon asioidensa" takaa "maallisiin asioihin"!

Useita kirjoituksia "Pravdassa" ("A. Rjabinin" allekirjoittamana) omisti vaaleille tov. Molotov, joka aivan bolshevistisen "Pravdan" perustamisesta lähtien työskenteli aktiivisesti sen toimituksessa.

"Pravdan" toimitus oli tosiasiallisesti vaalikamppailun esikuntana. Siellä kiehui väsymätön työ. Sinne saapuivat työläisten edustajat rajoneista ja laitoksista saamaan ohjeita, instruktsioita, kirjallisuutta. Siellä pystytettiin

*) A. Badajevin kirjasta "Kuinka työtätekevät valitsivat tsaristista Duumaa". Kirja ilmestyy "Partizdatin" kustantamana.

NLKNL:n Petroskoin järjestön XII kaupunkikonferenssi

Selostuksensa NLKNL:n Petroskoin XII kaupunkikonferenssissa kaupunkikomitean sihteeri tov. Diljdenkin alkoi leniniläisen kommunistisen nuorisoliiton taistelusta kansan vihollisia vastaan.

Kansan viholliset — porvarilliset natsionalistit, fasistien trotskilais-buharinilaiset palkkarengit — spionit ja diversantit, käyttäen hyväkseen nuorisoliiton työntekijöiden töllistelyä ja huolettomuutta, ovat työntäneet tuntosarvensa myöskin kommunistisen nuorisoliiton järjestöihin, värvänneet nuorison horjuvasta osasta agenttejaan.

Kareltorgin nuorisojärjestössä pitkän ajan suorittivat hajoitustyötään trotskilais-buharinilaiset bandiitit Kozhunov ja Jemeljanov. He järjestivät yksityisissä asunnoissa juopottelua ja tekivät hajoitustyötään.

Narkomfinin nuorisojärjestössä työskenteli trotskilainen terroristi Shif. Häntä pitivät hyvänä nuorisoliittolaisena ja asettivat propagandatyöhön. Myöhemmin kaupunkikomitea antoi hänelle suosituksen puolueeseen. Postihallinnon nuorisojärjestössä työskenteli luokkavihollinen Lazarev. Maatalousteknikumin nuorisoliittokokouksissa teki selostuksia kansan vihollinen Marttinen. Radiokomiteassa pitkän ajan hoiti lapsien radiolähetystä porvarillinen natsionalisti Salminen. Narkomprosissa lasten kasvatus oli uskottu natsionalisti Gyllingille.

Kaupunkikomitea ja sen työntekijät tt. Diljdenkin, Lifanova, Fomin ym. eivät huomanneet vihollisten hajoitustyötä, jotka juottivat nuorisoa, kylvivät irstaisuutta ja rappeutumista elämäntavoissa.

Kaikesta tästä täyteen ääneen puhuivat delegaatit kaupunkikonferenssissa.

Kansan vihollisten ja porvarillisten natsionalistien inhoittava työ tuli meidän tietoomme yllätyksenä, — lausui konferenssissa politopiskeluosaston johtaja tov. Lifanova.

Erikoisen kärkevästi konferenssissa asetettiin kysymys valppaudesta. Delegaatit sanoivat, että kaupunkikomitea ei kuunnellut nuorisoliittolaisten ääntä, ja tämän vuoksi ei kyennyt aikanaan paljastamaan kansan vihollisia.

— Minä monta kertaa kävin kaupunkikomiteassa ja signalisoin Diljdenkinille kansan vihollisten työstä Suksitehtaalla, — sanoi Suksitehtaan nuorisoliittokomitean sihteeri tov. Karover, mutta en saanut siellä kannatusta.

— Taistelusta kansan vihollisia vastaan puhuttiin paljon puolitoista vuotta sitten, jolloin eroitettiin NLKNL:n Aluekomitean porvarillis-natsionalistinen johto, — sanoi tov. Lavrov (kaupungin kunnallisosasto), — hyväksyttiin pitkä päätös, mutta siihen se jäikin.

Signaaleja kansan vihollisen Marinushkinin paljastamisesta oli jo nuorisoaktiivin kokouksessa, jossa käsiteltiin NKP(b):n KK:n helmi-maaliskuun päätöksiä. Aktiivi jo silloin vaati Marinushkinin poliittisen naaman tarkastamista, mutta byron jäsenet tt. Diljdenkin, Ivanov, Vishnevskij ym. eivät lukeneet pikakirjoituspöytäkirjaa, eivätkä kuunnelleet nuorisoliittolaisten ääntä.

— Kansan vihollinen Rusanov alkoi ajojahdin minua vastaan siitä hetkestä kun minut palkittiin, — lausui konferenssissa Petroskoin aseman vaunuverstaan seppä ordenisti F. Gribanov. — Minua parjasivat kokouksissa, rikkoivat höyryvasaran, halusivat mustata. Valituksiini minä en saanut apua puoluejärjestöltä, enempää kuin nuorisoliiton kaupunkikomitealtakaan.

— Rautatiesolmun kokouksessa me paljastimme nuorisoliittokomitean kokoonpanosta luokkavihollisen Vlasovin, joka salasi järjestöltä yhteiskunnallisen syntyperänsä.

Kaikki nämä seikat osoittavat NLKNL:n kaupunkikomitean johtajien huolettomuutta ja valppauden tylsistymistä.

Toveri Diljdenkinin selostus ei ollut itsekriitillinen, siinä ei paljastettu virheitä ja puutteellisuuksia, selostaja oli itsekin pakoitettu tunnustamaan, että kaupunkikomitea pysyy syrjässä maanpuolustustyön kysymyksistä, uskonnonvastaista propagandaa ei ole suoritettu, taistelevien jumalattomien liiton työhön osallistuu vain yksityisiä nuorisoliittolaisia, kaupunkikomitea heikosti ohjasi perusjärjestöjen työtä, se ei tuntenut nuorisoliittolaisia.

Vastuuttomuus, leväperäisyys, itsekritiikin ja päätösten täytäntöönpanon tarkastuksen puuttuminen — siinä on nuorisoliiton kaupunkikomitean työn tyyli, — lausui byron jäsen tov. Lavrov.

Kaupunkikomitean mihinkään kelpaamattomasta työstä puhui myöskin tov. Jakovlev (Karjalan TpKK).

— Nuorisoliitosta eroitettu Voronov oli aivan viimepäiviin asti aktiivin luettelossa. Karpromsojuzin nuorisoliittojärjestön vaalikokouksessa hän oli kaupunkikomitean edustajana. Me eroitimme nuorisoliitosta Kussulin, mutta aluekomitea kahdesti palautti hänelle nuorisoliittolaisen oikeudet.

— Nuorisoliittolainen Gashmer kadotti nuorisoliiton jäsenkirjan. Leipätehtaan järjestö eroitti hänet nuorisoliitosta, mutta kaupunkikomitea muutti päätöksen ja antoi Gashmerille muistutuksen, jonka jälkeen Gashmer karkasi, — kertoi konferenssille tov. Dmitrijev.

Ankarasti arvostelivat delegaatit kaupunkikomitean agitatsioni- ja propagandatyötä. Päätehtävä — nuorisoliittolaisten ja nuorison poliittinen kasvatus — kaupungin puoluejärjestössä oli järjestetty epätyydyttävästi. Politopiskelun laatu on tavattoman alhainen. Yli 300 nuorisoliittolaista ovat politopiskelun ulkopuolella. Monissa piireissä opiskelutilaisuudet jäävät pitämättä, sillä opiskelijat huonosti valmistautuvat taikka eivät saavu opiskelutilaisuuksiin.

Propagandistien valinnassa ja poliittisen kasvatustyön johdossa, politopiskeluosaston johtaja Lifanova osoitti poliittista huolettomuutta ja lyhytnäköisyyttä, uskoen nuorisoliittolaisten poliittisen kasvatuksen yksinomaan propagandisteille. Tarkastaessaan Shifin ohjaamaa politpiiriä, hän ei kyennyt paljastamaan kansan vihollista.

NLKNL:n aluekomitea ja sen byron jäsenet eivät kyenneet näkemään kansanvihollisten työtä nuorisoliitossa, huolettomuutta osoittivat kaaderien valinnassa.

Aluekomitean byron kokoonpanossa oli pitkän ajan Belenjkij, joka osoittautui luokkavieraaksi ainekseksi eikä nuorisoliiton jäseneksikään.

"Komsomolets Karelijan" toimittajana ja Aluekomitean byron jäsenenä oli Aizenshtein, jolla ei ollut nuorisoliittolaisen henkilöasiakirjaa, ja joka antoi lehden palstat kansan vihollisten käytettäväksi.

Keskustelussa esiintynyt tov. Postnikov ja monet muut delekaatit vaativat Aluekomitean ja kaupunkikomitean byrolta selitystä: missä he olivat ja miksi he eivät paljastaneet vihollisten työtä? minkätähden Aizenshtein toimittajan tehtävästä ja puolueesta eroittamisen jälkeen ei ollut eroitettu NLKNL:n AK:n byron jäsenyydestä?

Puheenvuoroista pisti esiin poliittinen kärkevyys ja delegaattien suuri aatteellis-poliittinen kasvu, joka osoittaa sitä, että kaupungin nuorisoliittojärjestö on poliittisesti terve. Puheenvuorot osoittivat, että kaupungin nuorisoliittojärjestö kykenee loppuun saakka puhdistamaan rivinsä kansan vihollisista, trotskilais-buharinilaisista agenteista, natsionalisteista, spioneista, diversanteista ym. kaksinaamaisista. Konferenssi katsoi kaupunkikomitean työn epätyydyttäväksi.

V. Tihonov.
N. Lukin.

(Lyhennettynä)

Syntyväisyys lisääntynyt Petroskoissa

Petroskoissa, niinkuin kaikissa muissakin Karjalan rajoneissa merkitään suuri syntyväisyyden lisääntyminen. Kuluvan vuoden 8 kuukauden aikana on Petroskoissa syntynyt 846 lasta enemmän kuin näinä kuukausina v. 1936. Tämän vuoden eri kuukausina vastasyntyneiden luku kaksinkertaisesti kasvoi viime vuoteen verrattuna.

Suuresti on lisääntynyt avioliittojen lukumäärä ja supistunut avioerojen lukumäärä. Tämän vuoden 8 kuukauden aikana oli 99 avioeroa — 107 avioeroa vähemmän kuin viime vuonna.

Sadonkorjuutyöt päätettävä ajoissa

TIEDOT

Sadonkorjuun ja syyskylvön tilasta Karjalan ASST:ssa syyskuun 5 p. v. 1937

Täytetty prosenteissa

Rajonit	Heinänniitto	Viljankorjuu	Syyskylvö
Vieljärven	81,3	96,5	101,5
Äänisentakainen	65,9	82,3	98,8
Kalevalan	75,7	100,0	100,0
Kantalahden ..	44,6	—	—
Kemin	99,6	93,6	66,7
Kiestingin	92,9	96,5	—
Kontupohjan ..	64,8	83,0	87,4
Louhen	98,3	98,3	—
Karhumäen	92,1	88,4	98,9
Aunuksen	80,7	83,0	100,1
Petrovskin	61,3	77,8	98,2
Äänisenrannan	60,2	70,0	99,3
Prääsän	82,5	95,5	102,2
Puutosin	70,4	77,9	98,3
Repolan	93,4	100,0	110,8
Rukajärven	82,7	90,2	106,7
Seesjärven	73,2	81,9	88,8
Sorokan	108,1	87,6	111,2
Tunkuan	96,6	100,0	82,9
Soutjärven	53,4	79,9	101,2
Yhteensä			
KASST:ssa	76,1	84,7	98,6
Oli 1/IX—37	73,7	76,6	93,7
Oli 5/IX—36	86,3	97,1	—

Kuten taulukosta näemme, joulukuun 5 päivään mennessä yhdelläkään alalla maataloustöissä ei ole plaania täytetty. Edelleen häpeällisesti jäävät jälkeen ratkaisevimmat maataloustöiden rajonit — Äänisenrannan, Kontupohjan, Puutosin, Aunuksen, Prääsän ja Äänisentakaisen rajonit. Äänisenrannan rajonissa on vielä 600 hehtaarin ala sadosta korjaamatta. Rajonien johtajat tähän asti eivät ole ryhtyneet bolshevistisesti nopeistuttamaan korjuutöiden tempoja.

Eräissä jälellejääneissä rajoneissa pyritään selittämään jälellejääneisyyden syyksi työvoiman puutetta. Tämä selitys itseasiassa ei kestä minkäänlaista kritiikkiä. Kysymys ei ole työvoiman puutteesta, vaan siitä, että kerrassaan sallimattomasti käytetään mekanismeja. Verrattuna viime vuoteen on mekanismeja maatalouteen lisääntynyt huomattavasti, mutta korjuutöitä mekanismien avulla on suoritettu melkein kahta kertaa vähemmän kuin viime vuonna. Soutjärven rajonissa on kaikenkaikkiaan viljankorjuuplaanista täytetty 79,9 prosenttia, mutta jo kone-traktoriaseman työntekijät ovat pysäyttäneet korjuutyöt kombaineilla. Äänisenrannan rajonissa 5 päivän aikana 3 kombainia ovat korjanneet ainoastaan 7 hehtaarin alan. Prääsän ja Puutosin rajonissa kokonaisen 5 päivän ajan ovat kombainit seisoneet. Ei paremmin ole käytetty leikkuukoneita. Niinpä esimerkiksi Vieljärven rajonissa viimeisen viisipäivän aikana ei ole korjattu edes yhden hehtaarin alaa leikkuukoneilla.

Yli kymmenen päivää taaksepäin on päättynyt syyskylvön määräaika, mutta tähän mennessä eivät läheskään kaikki rajonit ole suorittaneet syyskylvöjä. Kymmeniä hehtaareja on kylvämättä vielä Kontupohjan, Seesjärven, Tunkuan ym. rajoneissa.

Sallimattoman hitaasti rajoneissa suoriudutaan heinänniittoplaanin täyttämisessä. Useissa kolhooseissa sen asemasta, että voimistuttaisivat heinänniittotöitä ollaan ryhdytty niittomaiden yksityiseen käyttöön antamiseen. Niinpä Kantalahden rajonissa missä heinänniittoplaani on täytetty kaikenkaikkiaan 44 prosentilla on annettu yli 500 hehtaaria kolhoosin niittomaita kolhosnikkojen yksityiseen käyttöön. Tällaista sallimatonta tilannetta vastaan ei kukaan päättävää taistelua vie.

Kaikki korjuutyöt pitää päättää loppuun asti mahdollisimman lyhyessä ajassa. Kaikkien maaasiain elinten työntekijöiden, puolue- ja sovettijärjestöjen johtajien, täytyy korjuutöiden voitokkaasti päättämiseksi antaa kiireellistä huomiota niiden johtamiseen ja organisoimiseen.

Stahanovilaisia elonkorjuussa

Kontiojärven, Stalinin nimelle omistetussa kolhoosissa (Tunkuan rajoni) elonkorjuu alkoi ensimmäisestä päivästä elokuuta ja useat kolhoosilaiset näyttävät hyvää esimerkkiä töiden kulussa.

Esimerkiksi, Anni Burlakova täyttää norminsa 170 prosentilla. Tämä Anni pitää työstä niin suuren huolen, että käyttää työpäivän täysin ratsionalisesti.

Jekaterina Burlakova täyttää päivänorminsa 145 prosentilla, eikä seisokkia milloinkaan tapahdu työn kulussa ja työnsä suorittaa hyvin.

Hyviä tuloksia osoitti viljankorjuussa 82 vuotias starikka, joka täytti päivänorminsa 180 prosentilla. Yhtä aktiivisesti osallistuivat viljankorjuuseen myöskin Terentjev S. ja kolhoosin puheenjohtaja Burlakov, täyttäen norminsa 183 prosentilla.

P. Jemeljanov.

Paljastettava loppuun asti tuholaiset

Kaikissa laitoksissa meidän laajassa sosialistisessa valtiossamme on kirjanpitäjälle annettu erittäin suuri merkitys. Kirjanpitäjän on valvottava sovettivaltion varoja, kuin omaa silmäteräänsä, turhilta tuhlauksilta.

Ensimmäinen ajatus kirjanpitäjällä tulee olla oma henkilökohtainen rehellisyys. Mutta meidän sovhoosin N:o 2 vanhemmalla kirjanpitäjällä tov. Silkinillä sitä ei ole. Omilla teoillaan Silkin todistaa, miten hän avusti ja salasi sen, että kansanvihollinen Kräkin tuhlasi varoja. Esimerkiksi sen todistavat seuraavat faktat: ensimmäisen puolen vuoden aikana sovhoosin ruokala tuotti valtiolle tappiota 5.852 ruplaa 22 kopeekkaa, jonka todistaa itse kirjanpitäjä Silkin. Tuholaisten väärinkäytöstä oli palkkojen järjestelyssä tuttavuuden perusteella — porvarilliset natsionalistit kuten garaasin mekanikko Tölli, peltoprikadiiri Niva. Heidän auttajansa, jotka olivat suomalaisia saivat palkkaa kolmekertaa enemmän kuin venäläiset ja karjalaiset työläiset samasta työstä.

Näin kansan viholliset tuhlasivat monia tuhansia ruplia valtion varoja. Kaikki nämä tuhotyöt olivat kirjanpitäjän Silkinin tiedossa, mutta hän ei niitä paljastanut, vaan kaikin keinoin koetti niitä peittää. Toiseksi nämä Kräkinin tuhotyöt olivat hänen apulaisensa Tihonovin tiedossa, sillä hän ne kaikki tililistat tarkasti ja vahvisti. Lisäksi tuholaistyöhön osallistui agronoomi Rasvetov, joka tuholaismaisesti istutti taimilavoihin siemenet kasvamaan: varhaisiin taimilavoihin istutti myöhäiset siemenet. Toiseksi: ne pellot, joihin olisi pitänyt istuttaa juurikasvit, Rasvetovin määräyksestä kylvettiin kauraa ja päinvastoin. Seurauksena oli se, että 22 hehtaaria juurikasveja tuhoutui. Suuren osan niitä olisi voinut pelastaa jos agronoomi Rasvetov olisi rehellisesti ryhtynyt toimenpiteisiin niiden pelastamiseksi. Mutta hän määräsi kasvit valeltavaksi paljaalla vedellä ja ajelutti peltoa myöten hevosella. Apulantoja ei käytetty ollenkaan kasvien pelastamiseksi. Näin tuhottiin suuri määrä arvokkaita kasveja.

Nämä henkilöt on tuhotöistään vedettävä edesvastuuseen ja poistettava tehtävistään sovhoosista.

Tolppov.

Kirjeisiimme vastataan

"Poppamummon petkutettavana" — Narkompros tiedoittaa, että kirjoitus on ollut asiallinen, mutta Narkompros katsoo kuitenkin mahdolliseksi jättää Janssonin toimeensa.

Kirjoituksiin Alavoisten sovhoosista Maa-asiain kk tiedoittaa, kirjoitukset ovat olleet asiallisia, mutta kylvöjen alkamisen viivästyminen johtui siitä, että oli aikomus likvidoida koko sovhoosi. Kun asia sai lopullisen ratkaisunsa, ryhdyttiin toimenpiteisiin ja sovhoosi suoritti kylvönsä 100 %.

TUOTANNOLLINEN OPETUSKOMBINAATTI

KUVASSA: kuuromykät oppilaat työssä ääressä puuseppäverstaassa. (Foto — Ankudinov.)

Kansantanssit

Kansantanssit kuvastavat yhtä kirkkaasti kuin muutkin kansan luomistyön alat synnyinmaamme elämää — kaunista, täysveristä ja iloista elämää.

Meidän nuorisomme on vallannut suunnaton halu oppia tansseja, koota tansseja niinkuin lauluja, omaksuen niitä vanhemmalta polvelta, tunkeutuen vuosisataiseen kansalliseen kulttuuriin. Jokaisessa esiintymisessä, jokaisessa olympiaadissa näemme, miten itsetoiminnallinen tanssitaide kasvaa. Useat dekaadit, joita on järjestetty Moskovassa, ovat osoittaneet mitä täydellisimmin kansantanssien ihmeteltävän väririkkauden, omintakeisuuden, valtavan temperamentin ja hämmästyttävän tekniikan.

Gruusialaisten, kazakhien ja muiden kansojen tanssit ovat olleet ilmestyksenä meille, balettitaiteen työntekijöille. Ne ovat paljastaneet meidänkin virheitä. Ne ovat säälimättömästi paljastaneet väärennyksen, johon me usein lankeamme taiteessamme. Omintakeinen taide opettaa meitä, minkälaisen todellisen kansantanssin tulee olla, miten huomaavaisesti siihen tulee suhtautua ja miten huolellisesti sitä on tutkittava.

Kuitenkin riittämättömän lukutaitoiset itsetoiminnallisten tanssipiirien ohjaajat peittävät avuttomuutensa tavoittelemalla konstikkuutta. He vaihtavat todellisen kansallisen värikkyyden halpaan "eksotiikkaan", joka on arvoltaan vähäinen, mutta "menee" vaatimattomaan katsojaan, johon poljento vaikuttaa. Mutta me tiedämme, että siellä, missä pyritään jäljittelemään balettia tai huonoa lavaa, siellä, missä kukoistaa imelähkö sentimenttaalisuus, vaikuttava asentoutuminen, siellä, missä ei ole sijaa todelliselle folklorille, siellä syntyy vale-kansallista tanssia, ulkokultaisuutta ja maisemamaisuutta.

Ammatti-balettimestari usein sangen karkeasti "käy käsiksi työhön" yrittäessään "hioa" todellisia kansantansseja. Kansallisuuksiemme tanssitaide on niin ihmeteltävä, niin täydellinen, että balettimestarin tehtävänä useimmissa tapauksissa on vain se, että rajoittuu vissiin veistämiseen, taiteellisen kehyksen luomiseen kansan mestaruuden kallisarvoiselle helmelle.

Merkitseekö tämä, että balettitanssien ammatti-näyttämölleasettajien ei pidä viehättyä itsetoiminnalliseen taiteeseen? Ei tietenkään merkitse. Korkea balettimestaruus-kulttuuri voi epäilemättä auttaa kansan luomistyön kehitystä.

Entiset elintavat, entinen kulttuuri tulevat kaikella täydellisyydellä näkyviin muinaisissa kansantansseissa. Näitä tansseja on tutkittava huolellisesti, ikuistutettava kaikin keinoin (olkoon keinona vaikka kinematografi tai nykyinen tanssin muistiinkirjoittaminen, joka tosin on epätäydellinen). Mutta balettimestarien, tutustuttuaan täydellisesti kansalliseen kulttuuriin, folkloriin, päästyään anatoomisesti selville sen tai tämän kansantanssin jokaisesta liikkeestä, on otettava koko tämä kansantieteellinen ainehisto pohjaksi rakentaakseen uusia aiheita, joissa on uusi sisältö ja jotka heijastavat meidän sovettitämänpäiväisyyttä.

Esimerkkinä voivat olla erinomaiset armenialaiset naisten tanssit, jotka kuvastavat nykyajan naisen elämää.

Maaseudun elintapojen uudistuessa venäläinen kansallistanssi myöskin kehittyy yhtämittaa. Maaseudun nuoriso, joka menee kaupunkiin, tottuu uuteen kulttuuriin, palatessaan aika-ajottain maaseudulle vie mukaan jo kaupunkilaista venäläistä tanssia, jonka yhteydessä on kaikkein vaarallisinta, että tämä tanssi enemmän kuin mikään muu joutuu vahingollisen vaikutuksen alaiseksi näyttämölavan taholta, keskeneräisyyden ja välillä myöskin imelähkön balettityylin alaiseksi.

On henkilöitä, jotka tuntevat mainiosti maaseudun vanhoja tansseja. Ja juuri heidän puoleensa, näiden elävien lähteiden puoleen, meidän pitäisi useammin kääntyä. Maaseudun syvyyksiin täytyy lähettää balettimestareitamme. Katselkoot he, kirjoittakoot muistiin, tutkikoot venäläistä kansantanssia, jotta sitten propageeraisivat sitä itsetoiminnallisissa piireissä.

Yhtenä vastuunalaisimpana kohtana itsetoiminnassamme on lasten luomistyö. Meidän lapsijoukkomme rakastaa tansseja. Sadat ja tuhannet lapset harjoittavat tanssitaidetta itsetoiminnallisissa piireissä. Tätä on kaikin tavoin tervehdittävä, sillä tanssimestaruuden oikein valtaaminen voidaan saavuttaa vain alkamalla opiskelu lapsuusiässä. Mutta tässäpä piileekin kaikki "hyvyys ja pahuus".

Juttu on siinä, että muutamat ohjaajat sensijaan, että kehittäisivät oikein lapsen kykyä (opettamalla todellisia kansallistansseja), laskevat hänet väärälle tielle jäljittelemään balettia, ja välillä lavallekin. Nähdessään lapsen, joka "aikuisesta" suorittaa keksittyjä liikkeitä, katsoja joutuu liikutuksen valtaan. Liikutettuina ulkonaisesta menestyksestä ketterät ohjaajat keksivät vielä "liikuttavampia" liikkeitä, joiden jälkeen jo seuraa "epäilemätön riemukulku". Ja edelleen — kaikenmahdolliset palkitsemiset, äitien riemu, lapsen julistaminen kuuluisuudeksi, itse pienokaisen pyrkimys totuttuun menestykseen. Loppujen lopuksi lasten itsetoiminnallinen luomistyö muuttuu harrasteluksi, joka ei kelpaa kellekään.

Lasten itsetoimintaa on erikoisen valppaasti suojeltava vahingolliselta "ohjaamiselta". On eroitettava todellinen luomistyö suorituksesta, joka on tarkoitettu liikuttamaan vain lapsi-iällä. Joka on vaikkapa kerrankin nähnyt sellaisten pienten tanssijoiden kuin pienoisen mustalaisen Kazibejevin tai azerbaidzhanilaisen Davyd Jelizarovin taikka aivan taiturimaisten kabardino-balkarialaisten Anatonikovin, Uljbashevin ja Shapajevin mainioita tansseja, se ei koskaan unohda sitä säteilevää luomistyötä, ihmeteltävää jaloutta, taottua temperamenttia, järkähtämätöntä tyyliä ja synnynnäistä tekniikkaa, joita nämä lahjakkaat lapset hallitsevat. Ei ainoatakaan halpaa kohtaa, ei ainoatakaan teatterimaista asentoa. Kaikki yksinkertaista, hillittyä, aurinkoista ja iloista.

Näiden esimerkkien rinnalla muistiin palautuu muita. Kansantanssien festivaaleissa esimerkiksi ukrainalaisten tanssien aikana aikuisten joukossa esiintyi myöskin lapsia, jonka yhteydessä gopakan jokaisessa käänteessä laskettiin näyttämölle "mal-mala menshe". Lapset pyrkivät tekemään liikkeitä "aikuisesti", sotkeentuivat, erehtyivät. Kaikkein nuorinta selvästi halutti nukkua, mutta hänet pakotettiin tekemään "pyörä" tai "konttaus", vaikka hän tuskin osasi kävellä ja vielä vähemmän tanssia. Ei taiteelle eikä lapsille nämä esiintymiset tuottaneet mitään muuta kuin vahinkoa.

Paitsi lasten luonnollista lahjakkuutta vaaditaan oikeata ohjausta, joka veisi lasten luomistyön oikeata tietä.

Viktorina Krieger.
("Pravdasta".)

Kirjeenvaihtajien neuvottelu Tunkualla

Elokuun 30 ja 31 p:nä Lehdolla pidettiin Tunkuan rajonia käsittävä "Punaisen Tunkuan" kirjeenvaihtajien ja seinälehtikollegioiden jäsenten ja vastaavien toimittajien neuvottelukokous.

Päiväjärjestyksessä oli kaksi kysymystä: lehden merkitys ja kirjeenvaihtajien tehtävät ja seinälehtien tehtävät. Selostuksen ensimmäisestä kysymyksestä teki tov. A. Pivojev, ja hän toi ilmi ne puutteellisuudet, joita rajonilehden työssä on ollut. Lehden vastaavana toimittajana oli pitkän aikaa natsionalisti Halén, joka harjoitti kansallisuuspolitiikan vääristelyä lehdessä. Puolen vuoden aikana jätettiin julkaisematta 82 venäläistä kirjoitusta. Kirjeenvaihtajien neuvotteluja ei ole ollenkaan pidetty, eikä muullakaan tavalla ole ohjattu kirjeenvaihtajia. Tähän päivään saakka rajonilehti on toiminut ilman plaania, jotenka se on laahustanut ajasta jälessä, lehdessä ei ole ollenkaan ollut kuvia paikallisista stahanovilaisista jne.

Neuvottelukokous velvoitti "Punaisen Tunkuan" toimitusta järjestämään työn uudella tavalla ja poistamaan ne virheet, joita tähän asti työssä on ollut. Useammin järjestämään neuvottelukokouksia, joittenka kautta opettaa kirjeenvaihtajia, kohottaa heidän poliittista tietotasoaan ja luokkavalppautta. Lehteen on saatava paikallisia kuvia. Toimituksen on työsuunnitelman tehtyään kirjeenvaihtajien kanssa saatava yhteys ja tiedoitettava heille, mihinkä täytyy kiinnittää erikoista huomiota lehteen kirjoittaessa. Erikoisesti neuvottelussa kiinnitettiin huomio luokkavalppauden kohottamiseen, on armotta lyötävä luokkavihollisia, sen agentteja ja kaikenlaisia rakennustyön jarruttajia.

"Punaisen Tunkuan" on oltava omalla paikallaan rajonissa, ja sen paikka on olla puolueen ja hallituksen antamien tehtävien suorittamisen johdossa, sen tehtävä on kaikenkarvaisten vastavallankumouksellisten ainesten ilmituominen ja niiden hävittäminen, sen tehtävä on taistella puolueemme linjan vääristelijöitä vastaan.

Rytkönen.

läheiset yhteydet maaseudun kanssa.

On aivan luonnollista, että puolue suuntasi päähuomionsa vaaleihin työläiskuuriosta. Johtaakseen helpommin työväenliikettä ja erikoisesti vaalikamppailua Lenin matkusti Sveitsistä Galitsiaan — Krakauhun. Venäjällä toveri Stalin johti välittömästi puolueemme koko vaalikamppailua.

Heti "Pravdan" ensimmäisen numeron ilmestymisen jälkeen ohrana paljasti toveri Stalinin, vangitsi ja karkoitti hänet Narymin aluepiiriin. Mutta syyskuussa hän pakeni, ollen tämä hänen viides pakonsa, ja ilmestyi jälleen epälegaalisesti Pietariin. Sieltä hän johtikin koko vaalikamppailua.

Puolueen Keskuskomitea valitsi erikoisen vaalikomissin. Vaalitaistelun menestymiseksi täytyi viipymättä kehittää agitatsiota kandidaattiensa puolesta tehtaissa. Mutta bolshevikeilta tämä mahdollisuus oli riistetty: asetettujen kandidaattien avoin nimittäminen olisi merkinnyt kandidaattien luovuttamista poliisin valtaan.

"Pravdan" sivut olivat kirjavina eri kaupungeista saapuneista ilmoituksista työläisten asettamien valtuutettujen ja valitsijamiesten vangitsemisista ja vainoista. Tehtaiden hallinnot auttoivat aktiivisesti hallitusta työläisten vaalioikeuksien rajoittamisessa. Listojen muodostaminen väärin, kokoushuoneustojen kieltämiset, — kaikkien näiden tarkoituksena oli vaalikokouksiin osallistuvien lukumäärän pienentäminen ja mahdollisuuksien poistaminen vaalien muuttamiselle poliittiseksi demonstratsioksi. Mutta näillä keinoilla ei kuitenkaan saavutettu päämäärää. Työläiskuurioissa ei valittu ainoatakaan liberaalista tai mustasotnialaista kandidaattia, ja melkein kaikkien vaalikokouksien yhteydessä oli työläisten poliittisia esiintymisiä.

Työläiskuuriossa valittujen valtuutettujen ennakkovaalikokouksia laki ei sallinut. Syyskuun lopulla kymmenisen virstan päässä Pietarista, metsässä, järjestettiin epälegaalinen kokous. Läsnä oli 26 valtuutettua, jotka oli valittu työläiskuuriosta, bolshevikien Pietarin komitean edustajia ja menshevikien organisatoorisen komitean edustajia. Käytiin avointa taistelua. Hyväksyttiin bolshevikien ohjelma.

Työläiskuurioissa edustajakokous määrättiin syyskuun 5 päiväksi. Ennen edustajakokousta hallitus "selitti", että Pietarin läänin 21 laitoksen valtuutetun vaalit on katsottu epäpäteviksi.

Lokakuun 5 päivän vastaisena yönä pidettiin toveri Stalinin johdolla puolueemme Pietarin komitean Toimeenpanevan komissin istunto. Päätettiin järjestää yhdistetty protestilakko. Itse valitsijamiesten valintapäivänä Putilovin työläiset ensimmäisinä julistivat lakon. Koko tehdas — noin 14 tuh. henkilöä oli lakossa.

Lakko, jolla oli poliittinen luonne, levisi Pietarin kaikkiin rajoneihin ja käsitti 10 päivän aikana noin 100 tuhatta työläistä. Lakkoaalto laajeni. Hallituksen oli pakko määrätä uudet valtuutettujen vaalit ei vain "selityksen alaisissa" laitoksissa, vaan myöskin monissa tehtaissa, jotka aikaisemmin eivät osallistuneet vaaleihin. Tämän yhteydessä kumottiin myöskin valitsijamiesten vaaleja, jotka piti suorittaa uudestaan, valtuutettujen uudestivalinnan jälkeen. Tämä oli työväenluokan mitä suurin poliittinen voitto.

Täydennysvaalit tapahtuivat olosuhteissa, jolloin jatkui protestilakko työläisten vaalioikeuksien riistämistä vastaan. Laitoksissa pidetyissä kokouksissa oli suuri revolutsioninen innostus. Useissa tehtaissa toveri Stalin esiintyi lentävissä kokouksissa. Vaalikokouksissa bolshevikit esiintyivät "Pietarin työläisten nakaasilla työläisdeputaatilleen", jonka toveri Stalin oli kirjoittanut.

Valtuutettujen vaalien päätyttyä määrättiin vaalikokous. Bolshevikien ehdottama stalinilainen nakaasi hyväksyttiin yksimielisesti. Mutta vaalien aikana annettiin kaksi itsenäistä listaa — bolshevikien ja menshevikien lista. Tuloksena oli, että valitsijamiehiksi tuli kolme bolshevikia ja kolme menshevikiä.

Sitten olivat valitsijamiesten lääniä käsittävät edustajakokoukset. Poliisien asettamista kaikenmahdollisista esteistä, valtuutettujen ja valitsijamiesten vangitsemisista huolimatta kaikissa kuudessa läänissä, joissa kussakin työläisille oli annettu oikeus valita duumaan yksi deputaatti, he veivät lävitse bolsheviki-kandidaattinsa.

Menshevikejä valittiin yleiskaupunkilaisissa vaaleissa ei-työläiskeskuksissa, pääasiassa pikkuporvarillisten valitsijoiden äänillä. Seitsemässä läänissä, jotka lähettivät menshevikejä, oli 214 tuh. työläistä, mutta kuudessa läänissä, missä työläiskuuriossa valittiin bolshevikeja, oli yli yksi miljona työläistä.

Työväenluokka osoitti vaaleissa selvästi, että se pitää avankaartinaan ainoastaan bolshevikien puoluetta. Sen lippujen alle virtasivat työtätekevät taistelemaan proletaarisen revolutsion puolesta. Bolshevistisen puolueen johdolla Leninin ja Stalinin johtamana työväenluokka viiden vuoden kuluttua, lokakuussa v. 1917 saavutti maailmanhistoriallisen voiton.

VIIME TIEDOT

Espanjan rintamilta

(TASS'in tiedonantoja)

ITÄINEN (ARAGONIN) RINTAMA

Espanjan puolustusministeristön tiedonannon mukaan, Pueblo de Albortonista luoteiseen tasavaltalaiset sotajoukot ovat vallanneet kukkulat 704, 672 ja 697. On otettu 47 vankia aseineen ja ammuksineen. Tämän sektorin länsiosassa tasavaltalaiset sotajoukot valtasivat Castilla de la Prinsessa kylän, Orna de la Gallin ja kukkulat 716, 711 ja 712. Pohjoisessa tasavaltalaiset sotajoukot lujittuivat kukkuloille, jotka hallitsevat Utrillaciin johtavaa rautatietä

Aragonin rintamalla kapinalliset ovat tasavaltalaisten viimeisen hyökkäyksen aikana menettäneet kaatuneina, haavoittuneina ja vankeina lähes 10 tuhatta miestä.

POHJOINEN RINTAMA

Syyskuun 12 päivänä julkaistun Espanjan puolustusministeristön tiedonannon mukaan, kapinallisten neljän kolonnan alkama hyökkäys tykistön tukemana Mazucon sektorissa on tullut torjutuksi tasavaltalaisten sotajoukkojen taholta.

Tietotoimisto Espagnen Jihonista lähettämän tiedonannon mukaan, kapinallisten sotajoukot kärsivät suuria tappioita yrityksissään vallata vuoret. Fontanan sektorissa kapinalliset olivat pakoitettuja jättämään osan valtaamastaan alueesta. Tasavaltalaiset sotajoukot valtasivat kukkulan, jolla on suuri strateginen merkitys

Sotatapahtumat Kiinassa

JAPANILAISTEN SOTAJOUKKOJEN ASEMAT SHANGHAIN RINTAMALLA

Shanghai, (TASS). Japanilaisten sotajoukkojen asemat Shanghain rintaman Usunin sektorissa olivat syyskuun 10 päivänä seuraavat: Baoshanin antautumisen jälkeen japanilaiset onnistuivat yhdistämään aikaisemmin Shitszelinissä, Baoshanissa, Usunin kylässä ja Tshanhuabanissa maihin nousseet joukko-osastonsa ja muodostaa yhtenäisen rintamalinjan.

Hiljattain Jukonin laivalaiturin piirissä maihin nousseet japanilaiset joukot pyrkivät tunkeutumaan Tshanhuabaniin ja Usuniin, samanaikaisesti yrittäen saartaa kiinalaiset joukot Tszanvanin kautta ja päästä Tshapein piirin rajoille, johon ovat sijoittuneet japanilaisen meridesantin joukko-osastot. Tähän asti hajanaisina olleet japanilaiset sotajoukot, jotka olivat nousseet maihin eri paikoissa, ovat nyt yhdistetty kahteen ryhmään.

Syyskuun 10 päivää vasten yöllä kiinalaiset lentokoneet tekivät kaksi hyökkäystä japanilaisten asemia vastaan. Muutamia pommeja oli heitetty Vampu-joella oleviin japanilaisiin sota-aluksiin. Jantszypun piirissä pommit sattuivat tekstiilitehtaaseen, jossa säilytettiin japanilaisten sotatarpeita.

Fasististen merirosvojen diplomaattiset juonet

Italialaiset merirosvot ja heidän saksalaiset liittolaisensa ovat antaneet uuden todistuksen ehdottamasta syyllisyydestään ja vastuunalaisuudestaan meriryöväyksessä, joka on muodostunut jokapäiväiseksi ilmiöksi Välimerellä. Saksa ja Italia vastasivat kieltäytymisellä englantilais-ranskalaiseen kutsuun osallistua Välimeren valtojen konferenssiin Nyonissa.

Saksan hallituksen kieltäytyminen olisi aivan luonnollinen, jos se olisi osoittanut, että Saksalla ei ole asiaa Välimeren konferenssissa, koska se ei ole Välimeren eikä Mustanmeren valta. Mutta tietenkin olisi ollut naiviuden huippu odottaa tällaista perustelua Berlinin taholta. Saksan perustelu on aivan toisenlainen, — se on paljastettujen agressorien kyynillisyyden läpitunkema.

Berlin, nähkääs, on lakannut uskomasta "kollektiivisiin toimenpiteisiin". Saksan nootissa siten korostetaankin, että Englannin ja Ranskan kanta muutamia kuukausia sitten Saksan "samankaltaiseen alotteeseen" nähden on horjuttanut sen uskoa "uusiin kollektiivisiin sopimuksiin". Nootissa muistutetaan, että saksalaisen risteilijän "Leipzigin" tapahtuman aikana Englannin ja Ranskan hallitukset eivät osoittaneet "Saksan hallitukseen nähden minimaalisesti solidaarisuutta".

Kannattaa muistuttaa, mitä oli tämä "samankaltainen aloite" Saksan taholta. Se oli sitä, että Saksa Almerian rauhallisen väestön julman ampumisen jälkeen päästi liikkeelle jutun tarumaisesta hyökkäyksestä risteilijä "Leipzigin" kimppuun, saadakseen "neljän vallan sopimuksen" varjolla Englannin ja Ranskan vahvistuksen interventsion jatkuvalle laajentamiselle. Tämä ovela temppu ei onnistunut fasistisille interventeille, ja nyt ne murheella muistelevat julmaa "loukkaustaan".

Toinen perustelu, joka asetetaan Saksan nootissa, kuuluu, että "Saksan hallituksen määritellessä kantaansa ei ole voitu jättää huomioon ottamatta sitä, että Sovettihallitus on katsonut mahdolliseksi näinä päivinä vissien Välimeren tapahtumien yhteydessä esittää todistamattomia syytöksiä Italian hallitusta vastaan ja esittää tällöin pitkälle meneviä vaatimuksia".

On helppo ymmärtää Berlinin ja Rooman suuttumus Sovettiliiton protestinootin johdosta. Paitsi sitä, että perusteettomasti kielletään syytös, joka on esitetty merirosvoja vastaan ja joka perustuu tosiasioihin ja kumoamattomiin todistuksiin, fasistisilla interventeillä ei ole käytettävissään minkäänlaisia perusteluja, joista ne voisivat muodostaa itselleen vaikkapa jonkinlaisen näennäisenkään verhon. Saksan ulkopolitiikan johtajat, tuntiessaan asemansa koko horjuvaisuuden, karttavat pelkurimaisesti kirjoittamasta, että italialaiset upottivat "Timirjazevin" ja "Blagojevin", nimittäen avointa rosvoutta "vissiksi tapahtumaksi Välimerellä".

Nykyaikaiset merirosvot pakenevat pelkurimaisesti vastuunalaisuutta ja häpyttömällä kyynillisyydellä tarjoavat reseptiä, joka on lainattu Krylovin tunnetusta eläinsadusta. Ne kehottavat siirtämään kysymyksen... sekaantumattomuuskomiteaan, se on toisin sanoen — heittämään hauen jokeen. Erikoisen konferenssin koollekutsumisen asemesta Saksan hallitus ehdottaa kokysymysten komplektin siirrettäväksi Lontoon sekaantumattomuuskomitean käsiteltäväksi, "jonka työala on läheisimmin yhteydessä tässä asetettujen kysymysten kanssa ja jonka järjestäminen antaa mahdollisuuden kaikinpuolisen hyvän tahdon vallitessa päästä nopeasti sopimukseen".

Täytyy todellakin ei vain mennä kyynillisyyden rajoihin asti, vaan myöskin menettää lopullisesti naurunalaiseksi joutumisen käsitys, kun voi puhua Lontoon komitean "nopeista" päätöksistä.

Fasististen interventtien pyrkimystä Lontoon komitean puoleen ei kukaan ihmettele. Sekaantumattomuuskomitea on totutussa tilanteessa jo aikoja sitten muuttunut agression kiihoittajien ponnistuksilla mukavaksi lymypaikaksi interventeille, ja Saksa ja Italia voisivat sen avulla päästä kuivina vedestä.

Joka tapauksessa ne voisivat pitkittää kauan aikaa väittelyä ja hukuttaa loppumattomaan sanahelinään kysymyksen merirosvoudesta. Saksa ja Italia ovat tajunneet, että nyt on noussut realisesti kysymys käytännöllisistä toimenpiteistä meriryöväreitä, uuden sodan lietsojia vastaan. Juuri tätä kaikkein eniten pelkäävät nurkantakaiset ryövärit ja pakenevat pensaikkoihin yrittäessään murtaa valtojen kollektiivisia toimenpiteitä.

Saksan ja Italian kieltäytyminen osallistumasta Välimeren valtioiden konferenssiin on selvä yritys karttaa vastuunalaisuutta, murtaa konferenssi, murtaa taistelun järjestäminen merirosvoutta vastaan. Näitä fasististen interventtien silminnähtäviä päämääriä ei voi peittää minkäänlaisilla diplomaattisilla juonilla.

On itsestään selvää, että ilman Italian ja Saksan osanottoakin on täydellinen mahdollisuus ryhtyä toimenpiteisiin, jotka tekisivät lopun italialaisten sotalaivojen ryövärikäytännöstä.

Kieltäytymällä osallistumasta konferenssiin Saksa ja Italia ovat tosiasiallisesti heittäneet haasteen sen alotteentekijöille — Englannille ja Ranskalle.

On aivan ymmärrettävää, minkätähden konferenssin koollekutsumisen alote lähti Englannista ja Ranskasta. Juuri nämä maat ovat kaikkein eniten kiinnostetut Välimeren kulkuteiden turvallisuudesta, jotka yhdistävät Englannin ja Ranskan niiden siirtomaihin.

Englannin ja Ranskan alote ei ole ollenkaan miellyttänyt Italiaa eikä Saksaa. Kun syntyi projekti Välimeren konferenssin koollekutsumisesta, niin Roomassa tultiin vakavasti levottomiksi. Italia yritti tehdä kaikkensa, karttamatta väärennyksiäkään, murtaakseen englantilais-ranskalaisen yhteistoiminnan. Sillä ei ole mitään epäilystä, että maat, jotka pyrkivät säilyttämään turvallisuuden, kykenevät puhdistamaan Välimeren merirosvoista. Kun Roomassa ja Berlinissä tultiin vakuutetuiksi, että konferenssi kutsutaan kuitenkin koolle, niin ne panivat liikkeelle viimeiset keinot: ne tekivät yrityksen "torpeedoida" Nyonin konferenssin, niinkuin italialaiset merirosvot torpeedoivat rauhallisia höyrylaivoja.

Saksan ja Italian kieltäytyminen osallistumasta Välimeren konferenssiin asettaa koko mitassaan Lännen demokraattisten valtioiden eteen kysymyksen siitä, tulevatko ne edelleenkin jatkamaan agression sallimispolitiikkaa. Vastauksesta tähän kysymykseen riippuu kiistämättömästi Nyonin konferenssin tulos: johtaako se sellaisten toimenpiteiden hyväksymiseen, joilla kyetään lopettamaan merirosvous Välimerellä, vai johtaako se päinvastoin siihen, että sodanlietsojat voivat edelleenkin toimia täydellisen rankaisemattomuuden ilmakehässä. Lontoon sekaantumattomuuskomitean metodien siirtäminen Välimeren konferenssiin olisi kohtalokas sen tulokselle. Ja tähän pyrkii selvästi Rooman ja Berlinin diplomatia.

SSSR on kiinnostettu meripurjehduksen turvallisuudesta Välimerellä. Se voi turvata laivojensa koskemattomuuden. Sovettiliitto on suostunut osallistumaan konferenssiin, sillä, ottaen pohjaksi johdonmukaisen rauhanpolitiikkansa, se on valmis myötävaikuttamaan jokaiseen toimenpiteeseen, joka takaa laivaliikenteen turvallisuuden Välimerellä.

("PRAVDA")

SOVETTILIITOSTA

Kukoistavan nuoruuden demonstratsio

Kaunis ja aurinkoinen oli syyskuun päivä, jolloin pääkaupunkimme nuoriso oli XXIII kansainväliselle nuorisopäivälle omistetulla demonstratsiolla. Moskovan kadut ja torit pukeutuivat juhla-asuun.

Jo aamuvarhaisesta kaikkialla oli vilkkautta. Iloinen ja kauniisti pukeutunut nuoriso laulaen ja tanssien kokoontui tuotantolaitoksiinsa, virastoihin, kulkeakseen sieltä kolonnoina pääkaupungin sydämeen — Punaiselle torille.

Korkealla SSSR:n TpKK:n rakennuksen yllä näkyvät kirjaimet "NLKNL". Rakennuksen julkisivun keskellä, Leninin mausoleumin vastapäätä ovat kullattu punainen merkki "KIM" ja Leninin ja Stalinin värilliset kuvat.

Puolenpäivän aikana tuhatlukuinen vieraiden joukko täytti graniittitribunat Kremlin seinää pitkin.

Tästä näkyvät suurelle kankaalle huolellisesti piirretyt tervehdyssanat koko maailman kansojen rakkaalle johtajalle, isälle, opettajalle ja ystävälle: "Tulinen tervehdys suurelle Stalinille sovettinuorisolta!"

Venäjän, espanjan, ranskan, saksan kielillä toistuu tunnus "Eläköön XXIII Kansainvälinen Nuorisopäivä!"

KIM'in merkki ja liput koristavat historiallisen museon julkisivua. Koko Punainen tori näkee siinä tunnuksen: "Sosialistisen isänmaan rajaton puolustaminen, sen mahdin lujittaminen, hyvinvoinnin ja maineen kohottaminen on NLKNL:n jäsenen pyhä sydämenasia". Leniniläisen Kommunistisen Nuorisoliiton tämä pykälä ilmaisee koko sovettinuorison tunteen.

Pitkin toria järjestäytyvät Moskovan fyyskulttuurikot, nuoret planeristit, parashutistit, lentäjät, pioneerit, joukko nuoria pääkaupungin kansalaisia, jotka tänä vuonna astuvat Työläis-Talonpoikaisen Punaisen Armeijan riveihin.

Mausoleumin vasemmalle tribunalle nousevat toverit Stalin, Molotov, Tshubarj, Mikojan, Dimitrov, Hruschev, Bulganin, Shvernik.

NLKNL:n KK:n sihteerin tov. A. V. Kosarevin puheella alkaa miitinki torilla.

Kosarevin puheen loppusanat tori tempaa myrskyisin suosionosoituksin. Kajahtaa "Internatsionale". Laidasta laitaan kaikuvat riemuhuudot "hurraa", kauan jatkuvat tervehdyshuudahdukset sovettinuorison suuren ja rakkaan opettajan ja ystävän toveri Stalinin kunniaksi.

Työläis-Talonpoikaisen Punaisen Armeijan riveihin astuvien Moskovan kutsuntalaisten puolesta esiintyy Scherbakov.

Tulisen puheen pääkaupungin nuorison puolesta pitää Metrostroin työläisnainen Fedorova. Uudelleen kaikuvat torin yllä "Internatsionalen" säveleet, uudelleen useiden minuuttien ajan kaikuvat "hurraa"-huudot, toistuvat tervehdykset, myrskyiset suosionosoitukset.

Miitinki on päättynyt. Alkaa juhlamarssi. Onnellisen stalinilaisen heimon paraadin avaa yhdistetty lipunkantajien joukkue. Sitä seuraa pioneerien kolonna. Lapsilla ovat selässään koululaukut, käsissä kukkakimput. Kukilla on reunustettu Leninin ja Stalinin kuvat, puolueen ja hallituksen johtajien kuvat.

Sinisissä puvuissa ja Espanjan tasavallan taistelijoiden punaisissa lakeissa kulkevat espanjalaiset lapset, jotka ovat löytäneet vieraanvaraisen vastaanoton sovettimaassa. He kantavat toverien Stalinin, Joze Diazin, Dolores Ibarrurin kuvia. Punaisen lipun rinnalla liehuu Espanjan tasavallan kansallinen lippu. Tribunat tervehtivät heitä myrskyisin suosionosoituksin.

Reippaana ja elämäniloisena kulkevat sovettilapset. Kulkevat nuorten voroshilovilaisten tarkka-ampujien, nuorten osvodilaisten, nuorten aviamodellistien kolonnat. Radioharrastajien kolonnan yllä kohoaa radiotornin maketti.

Myrskyisin suosionosoituksin ottaa tori vastaan kutsuntalaisten kolonnan. Terveinä ja voimaa uhkuvina kulkevat he suljetuin rivein, demonstreeraten uskollisuuttaan sosialistista synnyinmaataan, sovettihallitusta, mainehikasta bolshevistista puoluetta ja kansojen johtajaa toveri Stalinia kohtaan.

"Me olemme rauhan kannalla ja puolustamme rauhan asiaa, mutta me emme pelkää uhkauksia ja olemme valmiit vastaamaan iskulla sodanlietsojien iskuun", "Me olemme valmiita puolustamaan sosialistista synnyinmaatamme viimeiseen veripisaraamme asti", "Fasistiset merirosvot eivät jää rankaisematta!" — Nämä ovat loosunkeja, joiden kanssa Työläis-Talonpoikaisen Punaisen Armeijan tulevat taistelijat astuivat Punaiselle torille.

Vaaleanharmaissa puvuissa kulkevat nuoret lentäjät — osoaviahimilaiset, sinisissä kombineesoneissa — parashutistit. Tori lämpimästi tervehtii nuoria sovettipatriootteja.

Kutsuntalaisten jälkeen merimiesten puvuissa astuu mausoleumin ohi Moskovan urheiluyhdistysten lipunkantajien joukkue. Yhdentoista liittotasavallan liput ja puolueen ja hallituksen johtajien kuvat ovat korkealle kohotettu urheiluyhdistyksen "Burevestnikin" pääkolonnan ylle. Lipuilla ja ilmapalloilla leikkien kulkevat lapset. Tytöt esittävät nauhatanssin, vapaita liikkeitä vanteilla ja lipuilla. Yksi toisensa jälkeen kulkevat fyyskulttuurikkojen kolonnat. Punainen tori kukkii monenvärisistä urheilupaidoista. Fyyskulttuurikkojen kolonnan sulkee hiljattain Leninin ordenilla palkitun "Spartakin" kolonna.

Muutamaksi hetkeksi tori jää tyhjäksi, ja heti kymmenet orkesterit täyttävät sen juhlamarssin sävelillä. Kaikuvat reippaat ja iloiset laulut. Torille astuvat pääkaupungin rajonien demonstranttien kolonnat. Yhdessä nuorison kanssa kulkevat monien sukupolvien ihmiset. Siellä on kansalaissodan osanottajia ja vanhoja työläisiä, joilla ovat muistossa sankarilliset taistelut Krasnaja presnjan barrikaadeilla. Koko Moskova juhlii tänään onnellisen stalinilaisen sukupolven juhlaa, joka demonstreeraa nuoruutta, reippautta, voimaa ja iloa.

Tuhansia kuvia, lippuja ja plakaatteja kohoaa kolonnien yllä. Transparanteille kirjoitetut sanat puhuvat maamme työtätekevien pyhistä oikeuksista työhön, lepoon, sivistykseen, SSSR:n jokaisen kansalaisen pyhästä velvollisuudesta puolustaa isänmaataan.

Kuohuavaan elävään virtaan laskevat Punaisella torilla yhä uudet ihmisvirrat tehtaista, instituuteista ja kouluista. Ne täyttävät torin kiehuvalla ilolla, nuoruudella, onnella. Jokaisen kolonnan yllä on punaisia lippuja, plakaatteja, johtajien kuvia, ja kukkia, kukkia, kukkia...

Stalinilaisella rakkaudella ja huolenpidolla lämmitetyt suuren sosialistisen synnyinmaamme onnelliset pojat ja tytöt demonstreeraavat rajatonta uskollisuuttaan kommunistiselle puolueelle ja kansojen suurelle johtajalle toveri Stalinille.

— Tervehdys toveri Stalinille sovettinuorisolta! — kaikuvat riemuhuudot torin yllä.

Stalin! Tuonne mausoleumin tribunalle ovat kääntyneet kaikkien demonstranttien kasvot ja tervehdykset. Stalinin nimeä, kuten symboolia ja taistelujen ja voittojen lippua tuhat kertaa toistavat tänään nuoret demonstrantit yhdessä koko suuren maamme kanssa.

Isät ja äidit kantavat pieniä lapsia, jotka ilomielin tervehtivät tribunalla olevia puolueen ja hallituksen johtajia.

Kilvan tervehdyshuudahduksien kanssa välkkyvät kymmenille kankaille piirretyt tulisen kiitollisuuden sanat:

"Kiitos toveri Stalinille onnellisesta nuoruudesta!"

Jokaisen kolonnan yllä kaikuu laulu ja soitto. Kirovin rajonin tekstiilitehtaiden nuoret työläisnaiset reippaasti tanssivat "venäläistä" tribunan ohi kulkiessaan.

Nuorisomme on varma huomisesta päivästä, — ja senpä vuoksi se on niin elämäniloinen. Ja tämän onnellisen nuoruuden tahtoivat riistää nuorisoltamme kansan viholliset — trotskilais-buharinilaiset spionit, diversantit. He, nämä inhoittavat matelijat, tahtoivat heittää nuorisomme kaulaan kapitalismin orjuuden kahleet. Sovettinuoriso ei milloinkaan salli sitä! Milloinkaan eivät sitä salli suuren Sovettiliiton kansat!

Demonstrantit lämpimästi tervehtivät NKVD:n elimiä ja sen johtajaa:

— Tulinen tervehdys stalinilaiselle sisäasiain kansankomissarille Nikolai Ivanovitsh Jezhoville!

Työtätekevien pyhän vihan ja inhon tunteet villiintyneitä fasistisia koiria kohtaan ovat selvästi lausuttu lukuisissa plakaateissa, loosungeissa, terävästi tehdyissä piirroksissa.

— Loppuun saakka murskaamme trotskilais-buharinilaiset tuholaiset, diversantit, spionit, murhaajat! — kutsuvat plakaatit.

Tuossa rajavartiolainen kivääri kädessä seisoo fasismin kahlekoiria vastassa, jotka avuttomassa vihassaan haukkuvat Sovettiliiton rajoilla. Proletaarin jättiläismäinen nyrkki murskaa Välimerellä merirosvousta harjoittavien fasististen merirosvojen vedenalaisen veneen.

Plakaatit ja loosungit kehoittavat valppauteen, ilmaisevat sovettinuorison ja koko kansamme vihan ja inhon verisen fasismin agentteja — trotskilais-buharinilaisten murhaajien, spionien, ja diversanttien bandia kohtaan.

"On tarpeen, että internatsionalismin henki leijailisi aina kommunistisen nuorisoliiton yllä" — sanoi toveri Stalin. Tämä henki leijaili punaisen pääkaupunkimme elämäniloisten nuorukaisten ja tyttöjen kolonnoiden yllä.

Plakaatit, loosungit ja transparantit puhuvat sovettinuorison solidaarisuudesta Espanjan ja Kiinan sankarillista kansaa kohtaan, jotka taistelevat vapautensa ja riippumattomuutensa puolesta. Ne kehoittavat koko maailman työtätekevää nuorisoa luomaan yhtenäisen mahtavan taistelurintaman fasismia, imperialistista sotaa vastaan.

Mausoleumin oikealle puolelle on rivistäytynyt ryhmä tyttöjä ja poikia. He ovat Espanjan tasavallan lapsia, joiden vanhemmat veljet ja sisaret taistelevat rintamilla fasistisia saksalais-italialaisia interventteja ja kapinallisia vastaan.

Ohimenevät kolonnat lämpimästi ja sydämellisesti tervehtivät heitä, osoittaen veljellistä solidarisuuttaan Espanjan sankarillista kansaa kohtaan.

* * *

Yli kolmen tunnin kesti maailmassa onnellisimman sovettinuorison erinomainen kulkue. Yhä uudelleen ja uudelleen se demonstreerasi uskollisuuttaan ja rakkauttaan sosialistista isänmaataan ja kansojen suurta johtajaa toveri Stalinia kohtaan, polttavaa vihaansa fasistisia koiria — trotskilais-buharinilaisia ja muita spioneja ja diversantteja kohtaan, solidarisuuttaan koko maailman työtätekevää nuorisoa kohtaan, joka taistelee fasismia vastaan, rauhan ja vapauden puolesta. Valmeuttaan rajattomasti taistella Leninin-Stalinin asian voiton puolesta koko maailmassa.

XXIII Kansainväliselle Nuorisopäivälle omistettuun demonstratsioon osallistui lähes miljoona henkeä.

Kirjekuoria salaista äänestystä varten

Käsiteollisuuskoperatsion yleisliittolainen neuvosto on saanut tilauksen valmistaa lokakuun 15 päivään mennessä 32 miljoonaa yhdenlaista kirjekuorta SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalien salaista äänestystä varten. Tästä määrästä "Moskovskij konvert"-arttelin on valmistettava 10 miljoonaa kirjekuorta, leningradilaisen artelin "Krasnyi bumazhnik" 13 miljoonaa, arttelin "Kijev-poligraf" 6 miljoonaa ja vologdalaisen arttelin "Krasnyi poligrafist" 3 miljoonaa kirjekuorta. Syyskuun 5 päivään mennessä on jo valmistettu 12,5 miljoonaa kirjekuorta. Artteleissa on alkanut sosialistinen kilpailu tämän kunniakkaan tilauksen ennen määräaikaansa täyttämisestä.

"Krasnyi poligrafist" ja "Krasnyi bumazhnik" ovat jo täyttäneet 50 prosenttia tehtävästään.

Taistelevien jumalattomien liiton III yleiskarjalainen konferenssi

Syyskuun 12 päivänä päätti työnsä Petroskoissa taistelevien jumalattomien liiton III yleiskarjalainen konferenssi.

Konferenssi kulki korkean poliittisen aktiivisuuden ja erikoisen valppauden merkeissä.

Siitä puhuvat sellaiset seikat, että konferenssi paljasti ja kielsi delegaatin oikeudet konferenssin kahdelta delegaatilta Prohorovilta (entinen kirkon virkailija Kemin rajonin Shujeretskin kylästä) ja A. Vishnjakovalta (entisen kauppiaan tyttäreltä) sekä poisti pleenumin jäsenten kandidaattilistalta tt. Odintsovin (Prohorovin aktiivisesta puolustamisesta), Kipurin (vakavasta puoluerangaistuksesta ja yhteyden pitämisestä ulkomailla asuvien sukulaistensa kanssa) ja Mihailovin (paljastetun kansan vihollisen veljen).

Konferenssissa oli 56 delegaattia Karjalan 17 rajonista, jotka edustivat taistelevien jumalattomien liiton 287 jatsheikkaa, joissa on 6.370 jäsentä.

Konferenssi kuuli SSSR:n taistelevien jumalattomien liiton keskusneuvoston edustajan tov. Popovin selostuksen — "Stalinilainen Konstitutsio ja uskonnonvastaisen propagandan tehtävät", sekä taistelevien jumalattomien liiton Karjalan orgbyron (tov. V. Klishkon) toimintaselostuksen.

Keskustelussa käytti puheenvuoroja 22 delegaattia.

Selostajat ja delegaatit merkitsivät, että sosialismin suurten voittojen yhteydessä, jotka uusi Stalinilainen Konstitutsio on lujittanut ja laillistuttanut, sovettien maassa SSSR:ssä on hävitetty uskonnon juuret ja viimeisten vuosien aikana on huomattavissa työtätekevien joukkomittainen luopuminen uskonnosta.

Mutta kapitalismin jätteet, niiden joukossa myöskin uskonnolliset ennakkoluulot eivät ole, kuitenkaan, lopullisesti likvidoitu ihmisten tietoisuudesta ja konferenssi jyrkästi tuomitsi mädän, puoluevastaisen teorian siitä, että uskonnosta olisi muka saatu lopullinen voitto ja uskonnonvastainen propaganda jo olisi aikansa elänyt.

SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalien yhteydessä on huomattavasti vilkastunut kirkko- ja lahkokuntien sovettivastainen toiminta Karjalassa. Sen vilkastumista on edistänyt myöskin uskonnonvastaisen työn aliarvioiminen, taistelevien jumalattomien Karjalan aluejärjestön itselikvidoituminen vuonna 1936, joka ei tapahtunut ilman kansan vihollisten Irklisin ja Hyppösen osanottoa, huhtikuussa 1937 muodostetun taistelevien jumalattomien liiton Karjalan alueen orgbyron heikko työ ja sen ryvettyminen kansan vihollisilla (Grishkin ja Rjabinkin) jne.

Konferenssi katsoi välttämättömäksi taistelevien jumalattomien liiton aluejärjestön organisatoorisen lujittamisen lähiaikoina ja säännöllisen uskonnonvastaisen propagandan järjestämisen joukoissa, päättävästi paljastamalla kansan viholliset — inhoittavat trotskilaiset, zinovjevilaiset, buharinilaiset, paikalliset natsionalistit (Suomen fasismin agentit) sekä kirkko- ja lahkokuntien johtajien vastavallankumouksellisen roolin ja toiminnan.

Konferenssi päätti haastaa Pohjoisen alueen taistelevien jumalattomien liiton alueneuvoston sosialistiseen kilpailuun uskonnonvastaisen joukkotyön parhaiten järjestämisestä.

Taistelevien jumalattomien liiton Karjalan alueneuvoston pleenumin kokoonpanoon valittiin salaisella äänestyksellä tt.: Klishko, Saveljev, A. Ivanov, Djatshenko, Sohin, Nasuschenko, I. Grigorjev, Dianova, Kulakov, Teräväinen, Lukin, Karpov, Kalugin, Sher, Mironova, Krivorutshko, Maljtsev, Mironova, Hohlova, Kostina, Anikina, Shalomajev, Krupin, Kljuiko ja Ignatjev. Revisikomissin kokoonpanoon tt. G. Vlasjev, V. Troshin ja V. Bogdanov.

Taistelevien jumalattomien liiton Karjalan alueneuvoston ensimmäinen pleenumi valitsi neuvoston puheenjohtajaksi tov. A. V. Ivanovin, vastuunalaiseksi sihteeriksi tov. V. Djatshenkon ja presidiumin jäseniksi tt.: V. Klishkon, P. Saveljevin, I. Grigorjevin, F. Sohinin ja A. Lukinin.

V. KLISHKO.

Lohen ja turskan pyynnin vuosiplaani ylitetty

Valkeanmeren rannikon kalastajakolhoosit Karjalassa ovat tänä vuonna työskennelleet hyvin. Heidän stahanovilaisella työllään lohen ja turskan pyyntiplaani on huomattavasti ylitetty: turskaa on syyskuun 1 päivään mennessä saatu 75.148 sentneriä, vuosiplaanin ollessa 40.000 sentneriä, ja lohta 928 sentneriä, vuosiplaanin ollessa 500 sentneriä.

Barentsin merellä turskan kalastuksessa olleet 720 kalastajaa ovat enemmistöltään ylittäneet tehtävänsä. Niinpä, toveri Andrei Aleksejevitsh Savinin brigadi Kemin rajonin kolhoosista "Putj Lenina" on pyydystänyt 1.200 sentneriä, vuosiplaanin ollessa kalastaja-alusta kohti 750 sentneriä. Pavel Popov, Semen Mironov, Mehnin, Ustinov ja monet muut Valkeanmeren kalastajat antoivat purjealusta kohti 450—500 sentneriä turskaa, vuosiplaanin ollessa 250 sentneriä.

Valkealla merellä, jossa lohen kalastusta harjoitetaan, lohen joukkotulo alkoi heinä- ja elokuussa. Kalastajat eivät päästäneet aikaa ohi ja jo heinäkuussa saivat 377 sentneriä, elokuussa 490 sentneriä, täyttäen yhdessä kuukaudessa miltei koko vuosiplaanin.

Rikkaan lohisaaliin ovat saaneet Kemin rajonin kolhoosit "Iskra", "Pobeda" ja "Belomorskij Rybak" ja Louhen rajonin kolhoosit "Krasnyj Rybak" ym., jotka ovat kesä-heinä- ja elokuussa täyttäneet vuosiplaaninsa lohen pyynnissä enemmän kuin 200 prosentilla. Esimerkiksi, "Vyg"-kolhoosin kalastajat saivat 103 sentneriä vuosiplaanin ollessa 22 sentneriä, kolhoosi "Pobedan" kalastajat 91 sentneriä, vuosiplaanin ollessa 21 sentneriä jne. Kemin rajonin kolhoosi "Iskran" brigadi toveri Daniljevin johtamana pyydysti eri päivinä 10—13 sentneriä. Kalastajan keskipalkka oli päivässä yli 100 ruplan. Elokuussa tämä brigadi ansaitsi 25.705 ruplaa. Korkeita ovat olleet myöskin toisten kalastajabrigadien palkat.

Lohen ja turskan kalastus tulee jatkumaan vielä syys- ja lokakuussa. Kalastajien keskuudessa on alkanut Lokakuun edellinen sosialistinen kilpailu. Vastaukseksi tov. Mikojanin kehoitukseen kalastusplaanin täyttämisestä ja ylittämisestä Lokakuun XX-vuosijuhlaan mennessä, kalastajabrigadit lupautuvat stahanovilaisesti taistella tuhannen lohisentnerin ja 80 tuhannen turskasentnerin puolesta.

F. V.

Vastaavan toim. sijainen
A. VIHOLAINEN

Donin Rostovin alueen muodostamisesta

SSSR:n Toimeenpaneva Keskuskomitea on päättänyt vahvistaa Yleisvenäläisen Toimeenpanevan Keskuskomitean päätöksen Donin—Rostovin alueen muodostamisesta, jonka keskuksena tulee olemaan Donin Rostovi. Uuteen alueeseen tulevat kuulumaan seuraavat kaupungit: Donin Rostovi, Kamensk, Shahtinskij, Krasnyi Sulin, Millerovo, Novotsherkassk, Taganrog, Shahtit laitakaupunkineen ja Azovan-Mustanmeren aluepiiristä eroitettavat 57 rajonia.

Azovan-Mustanmeren aluepiiri on nimitetty Krasnodarskin aluepiiriksi ja sen keskus on siirretty Donin Rostovista Krasnodariin.

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja 7-90. Vastaavan toimittajan sijainen ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. Karjalan kielisen materiaalin toimittaja, kirjeenvaihto-osasto ja asioidenhoitaja — 479. — Kirjaizien osasto i karjalankielizen materjualun redaktor — 479. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответственный редактор — 7-90, заместитель ответств. редактора и ответствен секретарь — 7-90. Зав. отделами — 7-23. Отдел писем и редактор материала на карельском языке — 4-79.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б), адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. Отдел об'явлений — 1-68. — Типография им. Анохина АКССР, гор. Петрозаводск, Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А 1221 Заказ № 3093 Тираж 5989